Tekstove sakupio Ivan Antić
www.ivantic.net

MISLI, EMOCIJE I KOSMOS

ŠTA SVE MOGU LJUDSKE MISLI I EMOCIJE, BUDUĆI DA PRIPADAJU SFERI METAFIZIKE, KAO DA IZMIČE NAUČNICIMA, KOJI KAO DA NE MOGU DA SE ODMAKNU OD ZA NJIH PODJEDNAKO MISTIČNE FIZIKE. NIKOLA TESLA JE PREDVIDEO NAPREDAK ČOVEČANSTVA TEK KADA FIZIČARI ISKRENO, ANALOGIJOM, ISTRAŽE I SHVATE PODRUČJA NEVIDLJIVOG.

Piše: prof. dr Svetozar Radišić

Tražeći astrofizičke uzroke cikličkih sukoba među narodima, Nikola Tesla je razvio teoriju prema kojoj sunčeva magnetosfera, pravilni ciklusi pojava sunčevih pega, protuberance, magnetni poremećaji i bure utiču na pojavu ratova. Ukratko, magnetnom indukcijom Sunca nastaju promene u Zemljinoj jonosferi, koja je zbog karaktera struja koje njome protiču direktno u rezonantnom odnosu sa ljudskim mozgom. Zapisao je to prof. dr Velimir Abramović u napisu objavljenom u časopisu Vojno delo br. 6/1996. Ali šta to znači? Koliko je važno da se zna o naslućenim kosmičkim ritmovima. Poznato je da je ceo osmotreni kosmos u nekoliko vrsta ritmova, koji se razlikuju po učestalosti i obliku. Na primer, postoje energetski talasi, impulsi, energetski skokovi, pljusci, oblesci, treptaji, bezoblični kontinuelni protoci, spirale, vrtlozi, ciklusi itd. Kosmos je suštinski energija i čine ga njeni oblici. Vrsta ritma određuje ponavljanja. Naučnici su, na primer, ustanovili ponavljanja ekonomskih događaja u zavisnosti od aktivnosti Sunca koje se obnavljaju svakih 11,1 godinu. O kakvoj je međuzavisnosti između Sunca i ponašanja ljudi reč (u ovom slučaju ekonomskih), može da se zaključi na osnovu analize brojnih ekonomskih pokazatelja, sadržanih u Goldštajnovoj bazi podataka. Naime, u nemačkom institutu za psihologiju u Gotingenu nakon naučnog skupa u Amsterdamu objavljeno je pod naslovom „Turning points of long waves in Western economics: are they correlated with solar activity?", da ključne tačke u dugoročnim talasima zapadne ekonomije značajno zavise od sunčeve aktivnosti. Kosmička međuzavisnost i vasionski sklad izraženi su strukturom i kretanjima energije, materije i informacija, a ta kretanja su u kosmosu (skoro) idealno sinhronizovana.
Uočena su i čudna istorijska ponavljanja. Jedni istoričari, a još više metafizičari tvrde da se istorija ponavlja svakih 610 godina, a drugi da istorijski događaji iz 1908, 1918, 1928, 1938, 1948, 1958, 1968, 1978, 1988. i 1998. godine liče jedni na druge. Možda se i tu ritam ponavlja svakih 11,1 godinu.
Uostalom, Nikola Tesla je reako i još nešto, što bi trebalo da natera sve ljude na razmišljanje: „Na sadašnjem stepenu razvoja čovečanstva, na kome nema svesti o istorijskim zbivanjima i njihovim kosmološkim uzrocima, povremeni potresi su još uvek prirodni. Još žešća bitka će se tek voditi i to između Istoka i Zapada." To je Nikola Tesla napisao u tekstu objavljenom u NJujorku 20. decembra 1914. godine, u listu „The Sun", pod naslovom „Science and the Discovery are the great Forces which whill lead to the Consummation of the War."

Čovečanstvo na početku 21. veka svedoči navedenom proročanstvu, snoviđenju, predviđanju ili proceni Nikole Tesle. Uostalom instrumenti „velikog brata" takođe nagoveštavaju da je mozak čoveka povezan s kosmičkim ciklusima. Cija je objavila da je iz svojih izvora saznala da su Rusi uvereni kako uz pomoć vančulnog posmatranja mogu otkriti sve tajne Zapada. Čovek koji može da vidi i čuje stvari i događaje iz drugog vremena i prostora upravo idealan je špijun. Odbrambana obaveštajna služba SAD pustila je u opticaj izveštaj pod naslovom „Kontrolno neprijateljsko delovanje: SSSR", u kojem su predviđali da će Sovjeti, uz pomoć istraživanja parapsiholoških sposobnosti biti u stanju da otkriju sadržaj najpoverljivijih dokumenata, kretanje trupa i brodova, lokacije vojnih objakata, te misli generala i pukovnika. Najčudnija tvrdnja bila je da će možda moći da ubijaju ljude ili obaraju vazduhoplove na daljinu. Kao potvrda nevedenih stavova mogu da posluže dve američke naučna knjige (J. Shnabel, Remote Viewers: The Secret History of America's Psychic Spies, New York, Dell, 1997, str. 94–95. i Mctaggart, Lynne, The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe, HarperColins, Scranton, Pennsylvania, USA, 2002, str. 162).
Podaci o moći emocija i misli učestali su u srazmeri sa stepenom proučenosti mozga, uma, psihe, emocija i misli. Na to ukazuju i istraživanja obavljena u kompanijama NeuroSky i CyberLearning. NJihovi majstori napravili su prototip obruča opremljen senzorima posebne vrste koji se stavlja na glavu. Kada takav obruč „kruniše" glavu kamiondžije, u dispečerskom centru njegove firme, na monitorima računara, moguće je, u realnom vremenu, registrovati njegovo mentalno stanje. Gazde i odgovorna lica mogu sve vreme da znaju gde se trenutno nalazi vozilo, da li je vozač pospan, umoran, trezan, raspoložen ili ljut... Isti sistem, koji „lovi" i emituje talase velikog mozga, povećava mogućnosti i obogaćuje sadržaj igara na personalnim računarima. Suparnici u interaktivnim igrama mogu misaono da se nadmeću, da stvaraju nove virtuelne ambijente i da se nadmudruju u novostvorenim situacijama.

ČUDESNI MOZAK ILI MAGIČNE MISLI

U knjizi Pokloni nepoznatih stvari, biolog Lejl Votson je opisao susret s jednom neobičnom Indonežankom – šamankom. Ona je u ritualnom plesu učinila da kompletna aleja drveća jednostavno – ispari. Šamanka se pred Votsonom i drugim posmatračima poigravala ponovnim pojavljivanjem i nestajanjem aleje, kao u čuvenom „filadelfijskom eksperimentu"Nikole Tesle, u kojem je učestvovala i o kojem je svedočila i američka vojska. Poznato je da šamani u svojim rutualima koriste rezonansu nastalu usklađivanjem ritma bubnja s impulsima mozga i tzv. neurolingvističko programiranje, što je, u suštini, pripremljen „razgovor" s podsvešću okupljenih lica. Razgovor s podsvešću? Gde je ta podsvest? U mozgu? Mislima se utiče na misli. Svakako ne mozgom na mozak, ali uslovno – da. Važno je da je šamanka znala šta treba da učini da njena mentalna predstava poništi, istisne, potisne ili zameni mentalnu predstavu kod svih prisutnih. Za to je potrebno samo znanje ili postojeće ili nekadašnje, preneseno „s kolena na koleno".
Nekada se neurolingvistika nazivala „jezik ptica", a sada je jasno da je reč o ritualnom kodiranju pomoću matričnog teksta. Ruski pukovnik Vjačeslav Mihajlovič Zvonikov primenjivao je veoma uspešno metode neurolingvističkog programiranja na oficirima i vojnicima. U kratkotrajnoj pripremi za borbene zadatke u Avganistanu, u Centru za psihofiziologiju, koristio je samo pet-šest sugestivnih rečenica. Zanimljivo je da se legendarni

psihoterapeut Anatolij Mihajlovič Kašpirovski obraćao ruskoj javnosti, u TV emisijama, izlaganjem gotovo istovetnog sugestivnog teksta. Reči su uticale na misli magučno. U stvari reči su samo informisana energija koja izaziva promene kada vibrira na određenoj frekvenciji, kada je mozak otvoren za programiranje (kodiranje).
Uostalom, sugestivnost ljudi čini svakodnevicu veoma zanimljivom. Poznato je da izverzirani fakir može da „hipnotiše" gledaoce bez njihovog znanja i pristanka. Okolnost da se publika obično sastoji iz većeg broja osoba, izaziva jaku psihičku struju (kritična masa informisane misaone energije), koja umnogome olakšava rad fakiru. Inače, jedan od najpoznatijih hipnotizera na svetu, Helmut Hensen, tvrdi da hipnoza ne postoji. Postoji samo autohipnoza, a za nju je značajno koliko je osoba lakoverna, odnosno sugestibilna.
List „Stejtsmen" objavio je vest da je indijski mađioničar P. C. Sorker zapanjio stotine turista koji su došli da posete Tadž Mahal. Učinio je da najslavniji indijski spomenik nestane na dva minuta. Sorker je stajao na obali reke Jamuna, iza mermernog mauzoleja iz 17. veka. U obraćanju turistima Sorker je rekao, kada je posle dva minuta uklonio „izazvani" prazan prostor: „Samo sam na trenutak sklonio Tadž Mahal iz vaših očiju. Bila je to savršena iluzija". Nešto slično dogodilo se čuvenom „Filadelfija eksperimentu". U „magijskom ritualu" Nikole Tesle u kojem je učestvovala i svedočila američka vojska.
Reč je o „hindu hipnozi". Fakir je izaziva snagom svoje volje, potpomognut uobraziljom gledalaca. Značaj slike u ljudskim mislima, odnosno ljudske uobrazilje, može se razumeti na osnovu fenomena koji doživljavaju putnici – „svedoci natprirodnih moći" indijskih jogija.
Iako su krotitelji zmija postali simbol fakirske moći, putnike najviše zanima čuvena predstava s užetom. Gledaoci se okupljaju oko fakira koji sedi na zemlji, dok uz njega čuči dečak od dvanaestak godina. Kada se okupi dovoljno gledalaca koji napeto očekuju scenski prikaz, fakir uzima uvijeno uže i baca ga uvis. Uže ostaje uspravno u vazduhu, a dečak naglo ustaje i uspinje se uz uže dok ga gledaoci ne izgube iz vida. Posle nekog vremena fakir poziva dečaka da se vrati, ali ovaj „odbija". Pošto ga nekoliko puta uzalud poziva, fakir se sam penje, držeći u zubima veliki nož. Penje se dok i on ne iščezne gledaocima iz vida. Odjednom se vazduhom prolama prodoran krik, i malo kasnije na zemlju pada odrubljena dečakova glava, a zatim i drugi delovi tela: ruke, noge, i na kraju dečiji trup. Zaprepašćeni gledaoci vide fakira kako se obliven krvlju spušta niz uže. Delove dečakovog tela stavlja u vreću, zabacuje je preko ramena i polazi. Posle samo nekoliko trenutaka sadržaj vreće oživljava i fakir je spušta na zemlju. Samo što je otvori, iz nje izlazi dečak, živ i zdrav, i trkom napušta mesto predstave. Kada bi neko snimio opisani prizor, pokazalo bi se da su fakir i dečak sve vreme bili na zemlji. Fakir zabacuje uže po zemlji, a dečak puzi na kolenima po njemu kao da se penje.
Odgonetka je u tome da fakiri raspolažu sposobnošću da u svojim mislima stvore mentalnu predstavu zbivanja onakvu kakvu žele da potom dožive gledaoci. Još je važnija njihova veština prenošenja misaonih slika na druge. Dokazano je da takve mogućnosti, nerazvijene i sasvim zapuštene, poseduju svi ljudi.
Navedeni primeri dokazuju moć misli i postojanje spoja između podsvesti i svesti u ljudskom umovanju. U njima je prikazano oblikovanje uobrazilje i potvrđeno postojanje mentalnih slika u mozgu i očima. Kada je reč o istraživanjima telepatije i ulozi očiju i mozga u vezi s mentalnim predstavama ponovo je nezaobilazan Nikola Tesla. Poznato je da mu je bilo jasno da se u oku projektuju posmatrani objektu, ali i da se u oku misao pretvara u sliku. „Funkcija oka, pisao je Nikola Tesla M. V. Kapu 4. marta 1919, je da projektuje sliku na mrežnjaču i da

saopšti informaciju vlaknima optičkog nerva. Verujem da svaka misao povratnom akcijom izaziva sličan poremećaj i da se interpretacijom ovog efekta na prežnjači, slika može projektovati na ekran. Ta slika je povezana sa mislima na potpuno identičan način kao originalan utisak. Mi imamo na raspolaganju određene činjenice, ali je krajnje teško usavršiti uređaj za ostvarenje tog zadatka. Kako stvari stoje, isko sam proveo mnogo godina u studiranju ovog problema, moj glavni oslonac u radu je još uvek nada." To Teslino pismo objavljeno je u knjizi Moji pronalasci na 30-toj stranici. Kasnija istraživanja zasnovana na ideji koju je prvi objavio Tesla stvorila su veliki problem ljudskom rodu, budući da „veliki brat" ta znanja želi da primeni i već primenjuje u kontroli kretanja ljudi i kontroli njihovog uma. Naime, u Merilendu od četrdesetih godina 20. veka postoji sistem SIGINT (Signals Intelligence) koji Agencija za nacionalnu bezbednost SAD (NSA) koristi za praćenje i kontrolu odabranih subjekata. Kontrolori na svojim ekranima imaju sliku svega što praćeno lice posmatra. Dostupna im je vuzuelna memorija žrtve, a u mozak posmatranog mogu da utisnu određene slike, pogotovo u REM fazi sna. Jedan od najvećih centara za istraživanje uticaja misli na daljinu nalazi se u Redstounu, u državi Alabami, udaljen nekoliko stotina metara od kabineta oca američke kosmonautike Vernera fon Brauna (svakako ne slučajno). Kada je reč o elektromagnetnom uticaju na ljudski mozak poznato je i to da je američki fizičar Bernard Istlund, koristeći ideje Nikole Tesle, projektovao sistem HAARP (High-frequency Active Auroral Research Project) na Aljasci, koji pod firmom Instituta za istraživanje jonosfere radi na ekstra niskim frekvencijama koje su istovetne sa frekvencijama moždanih talasa, od 9,5 do 50 herca. Kontrola ljudi i njegovog uma je već uzela maha. Veliki brat je trenutno u kampanji mikročipovanja predmeta i živih bića. Mnogi ljudi ne znaju da novčanica od 10 evra sadrži RFID mikročip, te da se kretanje njihovih posednika može pratiti, a istovremeno pokušavaju da se odbrane od uvođenja ličnih karata, pasoša i ostalih kartica sa čipovima. Problem je što je mozak dovoljno istražen i da se pouzdano zna na kojim frekvencijama su određene misli i vrste emocija.
Stvorene iluzije su samo dokazi da misao poseduje neistraženu moć, da čovek ne zna istinu i da mentalne predstave igraju veoma važnu ulogu u životu ljudi. Zato nije čudno što je dr Petar J. Stanković u knjizi Božanstvena medicina tvrdio da „fakir snagom svoje volje može da natera gledaoce da vide ono što on hoće. Uspeva da koncentriše svoje misli do te mere na vizuelizaciju, da misli zrače tako jako na okolinu da su svi prisutni, iako svesni i budni, prosto fascinirani, jer im se pred očima ukazuje ona slika koju je fakir zamislio".

MOĆ MISLI I REČI

Oduvek su iskusni ljudi upozoravali da treba voditi računa o tome šta se govori, jer su reči snažne, i da poseduju neku magičnu moć.. Tako je Sveti vladika Nikolaj Velimirović kazivao: „Silna je reč kao grom. Ona poražava grešnika, melem je bolnome i potištenome, utuk razvratnome, a opomena bogatome... " (O Bogu i ljudima, 1993).
Sada su naučnici opsednuti moćima jezika, reči, misli i uma. Sve češći su napisi koji potvrđuju da jezik, reči i misli programiraju ljudsko telo. Te ideje prenesene su polako, ali po svemu sudeći zauvek, iz ezoterijske u naučnu oblast, s obzirom na to da se tvrdnje tajne nauke i klasične nauke skoro poklapaju. Uostalom, Skot Pek je u knjizi Put kojim se ređe ide naglasio: „Mistici su nam stolećima govorili kroz paradokse. Je li moguće da smo svedoci

susretanja nauke i religije? Kada smo u stanju da kažemo da je 'čovek istovremeno i smrtan i večan' i 'svetlost je i talas i čestica u isto vreme', onda smo počeli da govorimo istim jezikom.”

Psihosomatske bolesti ukazuju da misli neposredno utiču na ljudsko telo, ali je sve više dokaza da misli mogu i da ga iscele. Postoje nagoveštaji da je u osnivanju potpuno novi vid medicine, gde će se molekuli dezoksiribonukleinske kiseline (DNK) reprogramirati rečima, mislima i određenim frekvencijama, bez izdvajanja i premeštanja pojedinih gena. Ruski biofizičari na čelu sa molekularnim biologom Pjotrom Garjajevim istražili su vibraciono ponašanje DNK molekula. Prema njihovim zaključcima određene obrasce DNK moguće je izmeniti zracima sličnim laserskim (na primer zvukom). Pri tome se promenom frekvenciije DNK menjaju genetske informacije. Osim što su dokazali da je moguće uticati na biohemijske i energetske procese u ljudskim i svim drugim živim ćelijama, ruski naučnici su ustanovili da čovekov molekul DNK može uznemiriti vakuum (praznina, polje „nulte tačke”, akaša, Jungovo „kolektivno nesvesno”, Šeldrejkovo morfogenetsko polje, Borhesov univerzalni um, spiritualna panorama, Teslino skalarno polje, Maharišijevo jedinstveno polje inteligencije prirode, Zelandov „prostor životnih varijanti”, Drugi World Wide Web, „razvodna tabla” Isaka Bonevica, „matrica” Vojne obaveštajne službe SAD...) Uspeli su, pomoću DNK, da magnetizuju tzv. crvne rupe (nazvane po crvima zbog svoje sićušnosti), koje na mikroskopskom nivou oponašaju kosmičke "crne rupe". Da bi se shvatilo koliko su misli povezane s telom, treba znati da molekul DNK privlači informacije i propušta ih u svest ljudi. To je važno i zbog povezanosti čovekovog uma sa tzv. komičkim umom.

Sve češće se pominje niz: univerzalni um, čovekov um i um ćelije. U „tunelu” koji ih spaja, gde posebno mesto zauzimaju telepatija i jasnovidost, najvažnije je stanje potpune opuštenosti. Istom „vezom umova” objašnjavaju se fenomeni tzv. hipnoze (autohipnoze) i mentalnih lečenja (isceljenja).

Kao što je rečeno, za najdelotvornije i najsigurnije delovanje misli potrebna je potpuna opuštenost mozga, a ona se postiže kada misli vibriraju na frekvencijama od 12 do jednog ciklusa u sekundi, odnosno u alfa, teta i delta stanju mozga. Tada je mozak u stanju dremeža, sna ili dubokog sna. Kao što je rečeno, čovek živi u svetu vibracija i frekvencija. Vibrira živa i neživa priroda. Vibrira svaki ljudski organ i svaka njegova ćelija. Ako svetlost zasvetli deset do dvanaest puta u sekundi, izgleda da se stvorena šara sastoji od crvene i narandžaste boje. Prodre li svetlost kroz rupice u ploči trinaest do četrnaest puta u sekundi, šare su uglavnom zelene. Kod petnaest do šesnaest okreta ploče u sekundi, šare svetle predivnom plavom bojom. Ako svetlost zasvetli osamnaest ili više puta u sekundi, pojavljuju se šare sivobele boje. Slično je sa zvukom, mirisom, toplotom, svim drugim zračenjima... Mnoge vibracije utiču na ljude, a vibracija ljudskih misli utiče na njih same, druge ljude i okolinu. Stoga, nije čudno što je Vilhelm fon Humbolt tvrdio da će doći vreme u mome će se bolest smatrati sramotom, „jer će čovek shvatiti da ona nastaje dejstvom pogrešnih misli”. Otac Tadej (Štrabulović) je stalno ponavljao „kakve su ti misli takav ti je život”. Vadim Zeland je samo konstatovao da tvrdnja da je svet odraz ljudskih misli nije nova.

Poznato je i da tegobe nastaju grčevima i unutrašnjim nemirom. Jasno je da se grčevi i nemir otklanjaju smirivanjem, a da su misli te koje čoveka smiruju.

Postalo je uobičajeno da se i u klasičnoj medicini pominje mentalno lečenje. Čuveni u toj oblasti su Georgij Sitin, Larisa Fotina, Sergej Malahov, Sergej Lazarev i DŽozef Marfi. Oni

tvrde da mentalno lečenje nije vladanje uma nad materijom, već delovanje ljudskog uma na telesni um. Čovekov „centralni um” nadmoćan je u odnosu na um u čitavom telu, a posebno u odnosu na um pojedinih organa, otuda i efekat isceljenja.

MISAONO ISCELJIVANJE

Isceljenje nastaje iznutra i biva pokrenuto mislima (samosvešću ili naumom), biljnim melemima, amajlijama, lekovima, simbolima, verom, ili pod uticajem čoveka od velikog poverenja. Ukoliko je reč o čoveku kao iscelitelju, onda on mora da bi bio uspešan da bude duhovno uzvišen i da zrači pozitivnom energijom. Dr Larisa Fotina, dr Georgij Sitin i Vadnim Zeland dali su veoma dobre recepte za misaono prevazilaženje problema, otklanjanje straha i stresa.
Oni sugerišu, jednostavno, da ljudi sa svojom podsvešću ostvare prirodnu komunikaciju i da se bolesni, ili na psihosomatskoj osnovi oboleli ljudi, isceljuju, tako što će reći „zdrav sam”, „ritam mog srca je prirodan”, „krvni pritisak mi se stabilizuje”, „nemam problema”, „lečim se”, umesto „bolujem”, „nije mi dobro”, „biće bolje”, „neka ti se ubuduće ispune sve želje”...
Prema njihovim istraživanjima podsvest radi odmah (trenutno – zbog brzine misli) i bukvalno, isključivo u sadašnjem vremenu. Podsvest popravlja stanje i uređuje organizam na osnovu informacije „zdrav sam”, a kada primi informaciju „biću zdrav”, ozdravljenje će čekati jer je vreme neodređeno, ili se nikad neće postići. Stoga je potpuno prirodno što prof. dr Larisa Fotina predlaže lečenje mislima i što se sve češće primenjuju tehnike lečenja, kao što su vizuelizacije (mentalna predstava).
Sve više naučnika veruje da realnost zamišljene slike nije ništa manja od stvarne slike. Zanimljiva su istraživanja dr Larise Fotine, jer pokazuju kolika je moć misli u psihosomatskom samorazbolevanju, a što je mnogo važnije – prilikom samoizlečenja. Zanimljivo je da je proučavala isključivo najzdravije osobe, uglavnom kosmonaute. U knjizi Lora – put mladosti i zdravlja (1999) opisala je jednu od vežbi koje preporučuje svojim pacijentima:
„Vežbe za podmlađivanje lica koje nudimo, mogu se smatrati beskontaktnom (misaonom) masažom. Mehanizam njihovog delovanja sličan kozmetičkoj masaži, ali ima kolosalnu efektivnu prednost. Pod uticajem samomasaže aktivno se poboljšavaju i regenerišu funkcije perifernih receptora, nervnih vlakana koja pojačavaju reflektorne veze moždane kore s mišićima, krvnim sudovima i nervima na licu, uspostavlja se njihova povratna veza.” Zar se to ne uklapa u ritam kosmosa, vibracije kojima su podložni i makro i mikro kosmos, Tesline reči da misli sliku „saopštavaju vlaknima optičkog nerva”? Larisa Fotina samo poštuje kosmičke (neko će reći Božije, a neko prirodne) zakone.” Zato osim stvaranja integralne nauke i integralne medicine, naučnici, po Teslinim uputima koje je često ponavljao, treba da objedine istraživanja astrologa i astronoma i posebno to kako koje sazvežđe utiče na ljude i da li postoji energetska razlika kod različitih nebeskih zvezdanih i planetarnih skupova. Do istine je moguće doći samo shvatanjem suštine kosmosa, a to znači da se mora znati kakvi ritmovi postoje, koliko ima vrsta energije i kako koja utiče na sve postojeće. Posle svega što se dogodilo kroz istoriju prepunu dokazane neistine i zla, ostaje misteriozno što su astrolozi pod stalnim progonom, iako je dozvoljena sloboda volje, misli, reči i ponašanja. Uostalom,

dr Dejan Raković je potvrdio povezanost (kosmičkih) misli i ljudskog tela još preciznije. U jednom od svojih radova, profesor sa Mašinskog fakulteta u Beogradu, pojasnio je vezu elektromagnetne energije i ljudskog mozga:
„Ako je svest vezana za elekromagnetno polje moždanih talasa, a elektromagnetno polje je samo jedan od četiri vida ispoljavanja jedinstvenog fizičkog polja (gravitaciona, elektromagnetna, slaba i jaka nuklearna sila), izgleda da se potvrđuju religijsko/ezoterijske ideje da je svest (fraktalno) svojstvo prirode na različitim strukturnim nivoima – od mikroskopskog do makroskopskog, od nežive do žive materije. Razlika se jedino ispoljava u složenosti posmatranih materijalnih struktura i integrirajućih polja.” (Videti napis dr Dejana Rakovića „Biofizički model svesti: normalna, izmenjena i prelazna stanja svesti”, objavljen na str. 139, u knjizi Instituta za psihijatriju Kliničkog centra Srbije, povodom simpozijuma o temi „Svest, spavanje, snovi”, održanog u Beogradu u Centru „Sava”, 14. i 15. oktobra 1999. godine).
Georgij Nikolajevič Sitin poznat je po tome što isceljuje pacijente voljom i mislima. Osnovna metoda četvorostrukog ruskog doktora nauka (filozofija, medicina, psihologija, pedagogija), je „emocionalno-voljno samoubeđivanje” oblikovano mislima. NJegova doktorska disertacija iz pedagogije zasnovana je na istraživanju sile volje. Svojim međunarodno poznatim i priznatim metodom usporio je biološki rast organizma i izazvao sopstveno samopodmlađivanje. Akademik Sitin leči i podmlađuje ljude specifičnim tekstom. Za razne bolesti napisao je tekstove koji osmišljenim misaonim iskazima o krepkom zdravlju obolelih organa, omogućava samoisceljenje. Brojni su napiso o isceljujućim metodama Georgija Nikolajeviča Sitina. Tako je, na primer, Vladimir Kirilov opisao te metode pod naslovom „Poklanjam vam zdravlje i mladost” (Я дарю vam zdorovье i molodostь), a Valentin Simonin pod naslovom "Izleči se sam" (Isceli sebя sam).
Budući da je Sitin jedan od retkih lekara koji je sebe izlečio a sad leči druge, Ruska akademija nauka istražila je njegovo biološko stasavanje. U aprilu 1944. godine bio je posle devetog teškog ranjavanja i lečenja u bolnici, otpušten kao trajni invalid. U 57-moj godini života konstantovano je da nema nikakvih zdravstvenih ograničenja. U 68. godini života postao je otac kćerke, a u 70-toj otac sina. U 75-toj godini života organizam akademika Sitina pokazivao je odlike organizma mlađeg od 40 godina, a kada je imao 83 godine, ustanovljeno je da više ne stari (videti: sajt Međunarodnog univerziteta Georgij N. Sitin: http://mugs.by.ru/biograph.shtml). Ruski naučnik o kome je reč, još nije penzioner, ima svoj centar u Moskvi i univerzitet u Briselu, sa filijalama u Moskvi, NJujorku i Tel Avivu. Svaki njegov napis liči na bajalicu, a svaki tekst o njemu na bajku, tek desetine hiljada ljudi hrle prema moskovskom Centru za lečenje koji nosi njegovo ime. Procenat izlečenja najtežih bolesti je preko 80 odsto. Georgij N. Sitin objavio je više desetina knjiga, te je lako da se pronikne u njegova znanja i da se rasudi gde je granična nit između njegove fizike i metafizike, koje su i kod njega očevidno u zagrljaju.

***

Naručivanje knjige "Lekovite motivacije kod oboljenja želudačno-crevnog trakta" od Georgij Nikolajevič Sitina: http://www.korisnaknjiga.com/naslov.php?id=128

Ljudska DNK je biološki Internet, tvrde ruski znanstvenici

Autor teksta David Icke
Tekst prevela Mirjana Gračan

Ljudska DNK je biološki Internet i superiornija u mnogim aspektima umjetnom Internetu. Najnovija ruska znanstvena istraživanja direktno ili indirektno objašnjavaju fenomene kao što su vidovitost, intuicija, slučajevi spontanog iscjeljenja ili iscjeljivanja na daljinu, samoiscjeljenje, afirmacijske tehnike, neobične svjetlosne aure oko ljudi (to se odnosi na duhovne majstore), utjecaj uma na vremenske promjene i još mnogo toga. Osim toga, sve više je dokaza koji ukazuju na novi tip medicine u kojoj se na DNK može utjecati i reprogramirati je riječima i frekvencijama bez izrezivanja ili zamjene pojedinih gena.

Svega deset posto naše DNK koristi se za izgradnju proteina (mnogi kažu samo 3 do 5%). I to je taj raspon koji je zanimljiv zapadnim istraživačima koji oni proučavaju i kategoriziraju. Preostalih 90% smatraju „otpadnom DNK“ (junk DNA). Za razliku od zapadnih, ruski istraživači, koji su uvjereni da priroda nije bila glupa kad je stvarala DNK, pridružili su se lingvistima i genetičarima na pothvatu istraživanja tih 90% „junk DNA“. Njihovi rezultati, otkrića i zaključci jednostavno su revolucionarni! Prema njima, naša DNK ne samo da je odgovorna za izgradnju našeg tijela, nego istodobno služi i kao datoteka podataka i u komunikaciji. DNK je organski superprovodnik koji može raditi pri normalnoj tjelesnoj temperaturi za razliku od umjetnih superprovodnika koji zahtijevaju ekstremno niske temperature za rad. Povrh toga, svi superprovodnici su u stanju pohranjivati svjetlost i informaciju. To dodatno objašnjava kako DNK može pohraniti informaciju.

Ruski lingvisti su otkrili da genetski kod, posebno u naizgled nepotrebnih 90% DNK, slijedi ista pravila kao i naš ljudski jezik. Do tog su otkrića došli tako što su usporedili pravila sintakse (način na koji se redaju riječi u izrazima i rečenicama), semantike (proučavanje značenja u jezičnim oblicima) i osnovna pravila gramatike. Otkrili su da baze naše DNK slijede gramatička pravila i da imaju svoja pravila slična onima u jeziku. To znači da se ljudski jezici nisu slučajno pojavili nego su izraz naše urođene DNK (program). Ruski biofizičar i molekularni biolog, Pjotr Garjajev, i njegovi kolege, istraživali su i vibracijsko ponašanje DNK.Otkrili su, ukratko, sljedeće: „Živi kromosomi funkcioniraju poput solitoničko-holografičkih računala, koja koriste urođeno lasersko zračenje DNK“. (Solitoni su poseban tip svjetlosnog vala koji ne mijenja svoj oblik dok putuje.) To znači da su Rusi uspjeli, na primjer, modulirati određene frekvencijske uzorke na laserskoj zraci i iskoristiti je da utječe na frekvenciju DNK i tako na samu genetičku informaciju. (Taj proces je ono što obično nazivamo „evolucijom“.) Kako su osnovne strukture baznih parova DNK, i one jezika, iste strukture, nema potrebe za dekodiranjem DNK. Čovjek se jednostavno posluži riječima i rečenicama ljudskog jezika! I to je, također, već eksperimentalno dokazano! (Tu je pojavu uhvatio Masaru Emoto na svojim slikama vodenih kristala kad je istraživao vezu između djelovanja riječi i frekvencija.)

Živa tvar DNK uvijek će reagirati na laserske zrake koje su modulirane jezikom pa čak i na radijske valove ako se pritom koriste odgovarajuće frekvencije. Time se konačno i znanstveno objašnjava zašto afirmacije, autogeni trening, hipnoza i slično imaju tako snažni učinak na ljude i njihova tijela. Potpuno je normalno i prirodno da naša DNK reagira na jezik. (Ona je kompjutorski program koji se može preinačiti unosom podataka.) Dok su zapadni istraživači izrezivali pojedinačne gene iz nizova DNK pa ih onda ubacivali negdje drugdje, Rusi su entuzijastično radili na napravama kojima se može utjecati na stanični metabolizam putem primjereno moduliranih radio i svjetlosnih frekvencija da bi tako uspjeli popraviti genetske defekte. Garjajeva istraživačka grupa uspjela je dokazati tom metodom da se kromosomi oštećeni rendgenskim zrakama mogu popraviti. Čak su uspjeli i uhvatiti informacijske uzorke pojedine DNK i prenijeti ih na drugu DNK, tako reprogramirajući stanice prema drugom genomu. Uspješno su transformirali, na primjer, žablje embrije u salamanderske embrije jednostavnim prijenosom informacijskog uzorka DNK! (Drugim riječima, preinačili su program i promijenili – prenijeli oblik! – svjetlosnu formu/hologram.) Tako je čitava informacija prenijeta bez ikakvih popratnih posljedica ili nesklada do kojih inače dolazi kad se izrezuju i uvode negdje drugdje pojedinačni geni iz DNK. Ovo predstavlja nevjerojatnu revoluciju koja bi mogla promijeniti svijet! A sve to jednostavnom primjenom vibracije i jezika umjesto zastarjele procedure izrezivanja gena! Taj eksperiment ukazuje na beskrajnu moć valne genetike koja očito ima više utjecaja na formiranje organizama nego biokemijski procesi baznih sekvenci (u stvari, jedno je izraz drugoga).

Ezoterijski i duhovni učitelji znaju već stoljećima da se naše tijelo može programirati jezikom, riječima i mislima. A to je danas znanstveno dokazano i objašnjeno. Naravno, frekvencija mora biti ispravna i zbog toga svatko ne može djelovati uspješno ili jednako učinkovito. Pojedinac mora raditi na unutarnjim procesima i svojoj zrelosti kako bi uspostavio svjesnu komunikaciju s DNK (svijest može nanovo napisati program). Ruski istraživači rade na metodi koja je neovisna o tim faktorima a uvijek će biti učinkovita, pod uvjetom da osoba koristi odgovarajuće frekvencije. No što čovjek ima više razvijenu svijest, manje je potrebe da se služi pomoćnim sredstvima! Osoba i sama može postići rezultate, a znanost će se konačno morati prestati posprdno smijati na takve ideje i potvrdit će i objasniti rezultate. Suvremeni čovjek poznaje tu pojavu samo na tananijoj razini, kao „intuiciju“ (znanje). Ali i mi, također, možemo potpuno ovladati procesom. Jedan primjer iz prirode: kad se mravlju maticu /kraljicu mrava/ prostorno odvoji od njezine kolonije, gradnja kolonije se i dalje mahnito nastavlja i prema planu. Ako se maticu ubije, međutim, sva gradnja u koloniji prestaje. Nijedan mrav ne zna što dalje treba raditi. Očito je da matica šalje „građevinske nacrte“ putem grupne svijesti članovima svoje kolonije čak i kad je daleko od nje. Može biti daleko koliko god želi i odašiljati informacije jer je samo važno da je živa. (Matica je poput „mozga“ Matrixa ili hrvatski „matrice“.)

Kod čovjeka se „hiperkomunikacija“ (komunikacija na razinama izvan pet osjetila) najčešće sreće kad se netko iznenada probije do informacija koje su izvan njegove baze podataka (naučenog znanja). Takva „hiperkomunikacija“ se tada doživljava kao nadahnuće ili intuicija (znanje). Talijanski skladatelj, Giuseppe Tartini sanjao je jedne noći da mu uz uzglavlje sjedi đavo i svira violinu. Sljedećeg jutra Tartini je bio u stanju zabilježiti svaku notu iz sna prema

sjećanju. Nastala je sonata kojoj je dao ime „đavolja sonata“. Godinama je 42-godišnji bolničar sanjao situaciju u kojoj je na neki način mogao crpiti znanje s nekog CD-ROMa. Ta znanja koja su se mogla provjeriti bila su sa svih mogućih područja i bila bi tijekom noći prenesena njemu da ih se ujutro u potpunosti sjeti. Iz njega je tekla takva poplava informacija da se činilo da mu je netko tijekom noći u glavu ulio cijelu enciklopediju. Većina činjenica koje je tada izgovarao bile su potpuno izvan njegovog dometa znanja a odnosila su se na tehničke detalje o kojima on sam nije apsolutno ništa znao. (To je poput skidanja podataka u računalo. Računalo ne mora apsolutno ništa znati o informaciji koju bilježi.)

Kad dođe do hiperkomunikacije, moguće je u toj osobi i njenoj DNK zamijetiti određene pojave. Ruski su znanstvenici laserskim svjetlom ozračili uzorke DNK. Na ekranu se pojavio tipični valni uzorak. Kad su odstranili uzorak DNK, valni uzorak nije nestao, nego je ostao. Mnogi su kontrolni eksperimenti pokazali da se uzorak i dalje pojavljivao iz odstranjenog uzorka, čije je energetsko polje očito ostalo samo. Taj se efekt sada naziva efektom fantomske DNK. Taj fenomen se najčešće sreće u hiperkomunikaciji a ne može se objasniti elektromagnetskim poljima u blizini ljudi u pitanju.

Elektronske naprave poput DC playera i slična mogu biti ometana pa i satima prestati funkcionirati. Kad elektromagnetsko polje polako oslabi, tada naprava ponovno počne normalno funkcionirati. Mnogim je iscjeliteljima i senzitivima taj efekt poznat iz njihovog rada. Što je bolje okruženje i energija, to češće se događa da naprava za bilježenje (rekorder) prestane funkcionirati točno u tom trenutku. A pokušaji ponovnog uključivanja i isključivanja kazetofona nakon seanse nisu uspješni. Kazetofon, međutim, ponovno normalno funkcionira sam od sebe već sljedećeg jutra. Možda će ova informacija biti dobrodošla svima koji su doživjeli slično kako bi znali da nisu tehnički neobrazovni nego da su u stvari odlični u hiperkomunikaciji.

Ruski su znanstvenici isto tako otkrili da naša DNK može izazvati poremećaj uzorka u vakumu, te tako proizvoditi magnetizirane crvotočine! Crvotočine su mikroskopski ekvivalenti tzv. Einstein-Rosen mostova u blizini crnih rupa (ostaci izgorjelih zvijezda). To su tunelske veze između potpuno različitih područja svemira kroz koje se može prenositi informacija izvan vremena i prostora. DNK privlači te komadiće informacije i prenosi u našu „svijest“ (ono što se naziva „um“ i „emocija“ – mreža DNK). Taj proces hiperkomunikacije - telepatija, kanaliranje, (znanje) - je najučinkovitiji u opuštenom stanju. Stres, brige ili hiperaktivni intelekt sprečavaju uspješnu hiperkomunikaciju tako da je informacija koja se nastoji primiti potpuno iskrivljena i beskorisna. (To je dodatni razlog zašto je naš sadašnji sistem života tako dizajniran da nas drži u stanju stresa, briga i neprestane mentalne i emotivne aktivnosti. To je i razlog zašto „intelektualci“ lijeve polutke mozga, koji dominiraju „obrazovanjem“ i „znanošću“, ne mogu doseći razinu intuitivnog znanja koje bi na svjetlo dana iznijelo njihova površna i kruta vjerovanja i stavove.) Ima još jedna pojava vezana uz DNK i crvotočine. Te super sitne crvotočine obično su izuzetno nestabilne i održavaju se na „životu“ tek sićušnu frakciju sekunde. Pod određenim uvjetima mogu se organizirati stabilne crvotočine, koje zatim stvaraju prepoznatljive vakumske domene u kojima se, na primjer, gravitacija može transformirati u elektricitet. Vakumske domene su samozračeće loptice

joniziranog plina koje sadrže značajne količine energije. U Rusiji postoje regije gdje se takve svjetlosne loptice često pojavljuju pa su stoga i bile poticaj za istraživačke programe koji su onda doveli do otkrića ovdje opisanih. Mnogi „duhovni učitelji“ također zrače takve vidljive loptice ili stupove svjetlosti kad su u dubokoj meditaciji ili tijekom energetskog rada, a u pojedinim projektima iscjeljivanja Zemlje takvi se svjetlosni efekti također pokazuju i na fotografijama. Jednostavno rečeno, taj fenomen ima veze s gravitacijskim i anti-gravitacijskim silama koje su daleko stabilniji oblici crvotočina, i pokazuju hiperkomunikaciju s energijama koje su izvan našeg vremena i strukture prostora (the Time Loop – vremenska omča). Ranije generacije kad bi doživjele takvu hiperkomunikaciju i vidljive vakumske domene bile su uvjerene da im se pojavio anđeo a mi ne možemo biti sigurni kakve se forme svjesnosti mogu nama pojaviti kad se služimo hiperkomunikacijom. Mi smo upravo napravili još jedan divovski korak prema razumijevanju naše stvarnosti. Službena znanost također poznaje gravitacijske anomalije na Zemlji koje pridonose stvaranju vakumskih domena. Nedavne gravitacijske anomalije zabilježene su na lokaciji Rocca di Papa južno od Rima.

U svojoj knjizi Vernetze Intelligenz (umrežena inteligencija), Grazyna Fosar i Franz Bludorf objašnjavaju jasno i precizno te veze. Autori također navode izvore koji vjeruju da je nekad davno, baš poput životinja, i čovječanstvo bilo povezano u grupnu svijest i djelovalo kao grupa. Da bismo razvili individualnost i iskusili kako je to biti pojedinac, mi ljudi, morali smo gotovo potpuno zaboraviti hiperkomunikaciju (rekao bih da je bila namjerno potisnuta). Sad kad smo prilično stabilni u našim individualističkim svijestima, možemo stvarati nove oblike grupne svjesnosti, posebno one u kojima nam uspijeva da se priključimo na sve informacije putem naše DNK, a da nas pritom nitko ne sili niti daljinski navodi da tu informaciju koristimo onako kako to ne bismo željeli. Sada znamo, baš kao što je to na Internetu, da nas i naša DNK može snabdijeti odgovarajućim podacima u toj mreži; može pozvati podatke iz mreže; i može uspostaviti kontakt s drugim sudionicima u toj mreži (upravo kako ta knjiga opisuje). Tako se mogu objasniti pojmovi iscjeljivanje na daljinu, telepatija ili „gledanje na daljinu“ (intuitivno znanje). Neke životinje, na primjer, znaju već izdaleka kad se njihov vlasnik namjerava vratiti kući. Ta se pojava može svježe interpretirati i objasniti putem koncepta grupne svijesti i hiperkomunikacije (umrežena DNK).

Bilo koja kolektivna svijest ne može se, međutim, razumno koristiti dulje vrijeme bez izrazite individualnosti. Drugačije bismo se vratili na instinkte primitivnog stada koje je lako manipulirati (Plan Iluminata za ljudsku vrstu danas). Hiperkomunikacija u novom tisućljeću znači nešto posve različito. Istraživači smatraju da bi ljudi mogli postići gotovo božanske moći da stvaraju, mijenjaju i oblikuju stvari na Zemlji prema svojim uvjerenjima u slučaju da uspiju razviti punu individualnost kojom bi zatim oformili grupnu svijest! Pedeset posto današnje djece bit je „problematična“ djeca čim krenu u školu. Sistem utrpava sve zajedno i iziskuje prilagodbu opće nametnutim pravilima ponašanja. Ali individualnost današnje djece je toliko snažna da odbijaju prilagodbu i pružaju otpor na sve moguće načine (Istina, ne svi). Poznato je da se istodobno rađa sve više vidovite djece. Nešto u toj djeci stremi prema grupnoj svijesti nove vrste i to je stremljenje gotovo nemoguće potisnuti.

U pravilu, na vrijeme sam pojedinac može teško utjecati. Ali, na vrijeme može utjecati grupna svijest (ništa novo nekim plemenima koja plešu ples za dozivanje kiše). Na vrijeme jako utječu Zemljine rezonancijske frekvencije, tzv. Schumannove frekvencije (neka vrsta planetarnog bila). Ali te iste frekvencije također se proizvode i u našim glavama, pa kad puno ljudi sinkronizira svoj misaoni proces, ili kad pojedinci („duhovni majstori“, na primjer) fokusiraju svoje misli u lasersku zraku, tada nas, znanstveno govoreći, ne iznenađuje da doista utječu i na vrijeme. (Isto je kad Iluminati manipuliraju vremenom i geološkim aktivnostima koristeći se tehnologijom i vibracijskim principom.)

Istraživači grupne svijesti formulirali su teoriju o civilizacijama prvog tipa. Čovječanstvo koje je razvilo grupnu svijest te nove vrste neće imati problema oko zaštite okoliša, niti oskudijevati energijom. (Kako u beskonačnom obilju možete biti u oskudici? Samo ako u oskudicu vjerujete.) Jer, kad bi čovječanstvo počelo koristiti svoje mentalne moći udruženo u unificiranu civilizaciju, moglo bi imati kontrolu nad energijama svog rodnog planeta kao prirodne posljedice svog razvoja (čovječanstvo bi time ponovno napisalo svoj program). A to uključuje i sve prirodne katastrofe! Teoretska civilizacija drugog tipa (dakle još razvijenija) bila bi čak u stanju kontrolirati sve eneregije svoje galaktike. Kad god mnogo ljudi fokusira svoju pažnju ili svijest na nešto slično, kao što je to na primjer tijekom božićnih praznika, svjetskog nogometnog prvenstva ili sprovoda Lady Diane u Engleskoj, neki generatori nasumičnih brojeva u računalima počinju izbacivati sređene brojeve umjesto nasumičnih. Pod utjecajem sređene grupne svijesti, naime, oko nje se stvara red u okolišu i okruženju! Sve informacije su iz knjige Vernetzte Intelligenz od Grazyne Fosar i Franza Bludorfa, ISBN 3930243237. Zasad je možete čitati samo na njemačkom ili kontaktirati autore putem Kontexta, the Forum for Border Science, na www.fosar-bludorf.com

(Smiješno je kako su se ti znanstvenici, genetičari i lingvisti dali u takav trošak i napor da bi otkrili samo djelić onoga što je meni došlo intuitivno kad sam pred sebe postavio biljku iz prašume i poklonio si povjerenje u moje „intuitivno znanje“. Ne kažem to zato da omalovažim to što su objelodanili jer su njihova otkrića potvrda ove teme o kojoj govorimo, a objavljivanje podataka u afirmiranim znanstvenim glasilima i obliku je veliki i značajni napredak. Ali to istodobno pokazuje da se ne morate školovati za znanstvenika da biste razumijeli te stvari i pojave. Beskrajno znanje je svima na raspolaganju samo ako to odlučimo jer smo to znanje mi sami. Sve što je potrebno je da imamo više povjerenja u sebe a ne u sistem.)

Opaska prevoditeljice: ***u zagradama su piščevi komentari. David Icke jedan je od najpoznatijih britanskih alternativaca i pisac niza knjiga iz domene rubnih znanosti.***

AUTOHIPNOZNO SAMOISCELJIVANJE

Osnovu misaonog lečenja čine i rezultati istraživanja biološko-energetskih sfera. Francuski naučnici Etjen Gije i Kristina Ardi su u knjizi Alhemija života (1991) potvrdili vezu svesti (misli) i tela: „Kapacitet genetičkog pamćenja prisutnog u DNK pokazuje da na različitim nivoima organizacije mogu postojati vrlo raznovrsne svesti. Ako zaista postoji ono što bismo mogli nazvati svešću na mikroskopskom nivou živog, verovatno da ta 'mikrosvest' funkcioniše na još samostalniji način od nesvesnog, jer je vrlo udaljena od globalne svesti čoveka. Posle istraživanja molekula DNK nije sporno da on ima telepatske mogućnosti”. Mogućnosti samoisceljivanja organizma mislima i rečima ipak najubedljivije potvrđuje postojanje delotvorne hipnoze, odnosno autohipnoze. To je ujedno potvrda da DNK, podjednako kao i podsvest o kojoj je DŽozef Marfi pisao i knjizi Moć podsvesti,, „razume” jezik osobe koja se misaono i rečima samopodešava.
Helmut Hansen je u knjizi Moć hipnoze (2006) podrobno objasnio za većinu ljudi jedan udaljen i neshvatljiv svet – svet hipnoze. Prema njegovim istraživanjima Emil Kue (1857-1926), čovek koji je razvio nauku o autosugestiji, prvi je shvatio da je suština hipnoze – autohipnoza, i da je uvek reč o efektima autohipnoze. Uloga hipnotizera je da izazove kod klijenta manje ili više snažnu mentalnu predstavu namere, koja se zatim ostvaruje autohipnozom. Od Kuea potiče izreka: „Naše dejstvo ne podstiče volja, već sposobnost imaginacije (mentalno predstavljanje)”. Njegov poznati zaključak je da svako može sam sebe da hipnotiše i da je autosugestijom moguće izlečiti svaku svoju bolest. Doslovno je rekao: „Naučite da sami sebe izlečite, vi to možete. Ja lično nisam još nikoga izlečio. Mogućnost izlečenja leži u vama. Pozovite u pomoć svoj lični duh da služi vašem telesnom i duhovnom zdravlju. Biće tu. On će vas izlečiti i bićete snažni i srećni”.
Kue je prvi u svetu navodio pacijente da ujutro i uveče po dvadeset puta sugestivno sebi kažu: „Iz dana u dan mi je u svakom pogledu sve bolje i bolje”. Kasnije su veoma slične iskaze usvojili psihoanalitičari. Često je govorio: „Dame i gospodo! Ja nisam ni lekar ni vidar, a pogotovo nisam čarobnjak. Samo bih hteo da pokažem moju nauku o autosugestiji i njenu naučnu primenu. Molim vas, nipošto nemojte verovati da moj metod čini lekarsku terapiju savršenom. Ne želim i ne mogu da zamenim lekara, ali njemu i vama hteo bih u ruke da predam važno sredstvo za lečenje. Hteo bih da vam pokažem i kako čovek može uspešno da se bori protiv svojih raspoloženja i strasti, i postane pravi majstor u vaspitavanju samoga sebe i svoje dece. Nemojte da podcenjujete snagu mašte. Čovek koga muči nesanica zamišlja da ne može da spava. On želi da spava, ali je njegova uobrazilja jača od umora. Snažnija je od želje. Astmatičar bi hteo da lakše diše, da diše i po magli, mucavac bi hteo da tečno govori – ali i kod njih je uobrazilja moćnija. Volja kaže 'hoću', ali uobrazilja odgovara 'ne mogu'. Snaga uobrazilje uvek pobeđuje”.
Budući da je nesporna moć misli i da postoje proverene naučne metode za samoisceljivanje, jasno je da svaki čovek kombinacijom autohipnoze i naloga, koje je veoma precizno odredio akademik Georgij Sitin, može da se samoisceli, samopodešavanjem svog organizma. Uostalom, misao (informisana energija) je osnova ideje. Iz ideje nastaje vizuelna predstava. Tek kad postoji jasna mentalna predstava može da se sprovede sugestija. Sugestija je

podsvesno ostvarenje ideje oblikovane u mentalnu predstavu. Ona može da deluje samo ako je izazvala stvaranje vizuelnog utiska. Na stvarnost deluje samo ono što je moguće predstaviti, potpuno osmisliti i „mentalno videti". Život čoveka određen je vizuelnim predstavama, a u mislima se mogu predstaviti i potom ostvariti svi naumi.
Uspešnost sugestije umnogome zavisi od vere. Hipnotizer ne može da deluje bez čvrstog uverenja – mora da veruje. Klijent ne može da prihvati sugestiju bez poverenja i uverenja – dakle, bez vere. Kada čovek podleže nečijem ili svom duševnom uticaju, rađa se vera koja tom uticaju odgovara.
Nipošto nije svejedno šta čovek misli. Misli su presudne za buduće događaje. To je razlog što čovek ne bi smeo nikad da razvija negativnu misao, pogotovo ne bi smeo da nešto negativno izgovori. Svaka loša misao mora da se zameni ispravnom, pre nego što se oblikuje u vizuelnu predstavu i nanese neku i nekome štetu. Dok ne počne da kontroliše svoje misli čovek nije ni svestan njihove neizmerne snage.
LJudska podsvest ne razume reči, već samo mentalne slike. Sugestija može da bude nezavisna od logike, s obzirom na to da svaki čovek može da veruje, da stvara uobrazilje (imaginacija) i da su svi ljudi sugestibilni. Pokazalo se, kada su televizija i štampa o nekom neprekidno govorile kao o jednom od najvećih hipnotizera svih vremena, koji za nekoliko sekundi može svakoga da hipnotiše i koji još nikada nije doživeo neuspeh (na primer, o Anatoliju Kašpirovskom, ili Alanu Čumaku), većina prisutnih je na prve izgovorene reči pala u hipnozu. Samo zato što su to i očekivali. Kada sagovornici očekuju uspeh tada će se uspeh besumnje ostvariti. U svakom slučaju deluje princip već stvorene vizuelne predstave, koji pobija svaku eventualno suprotstavljenu volju.

STRAH I SUMNJA NAJVEĆI NEPRIJATELJI

I u sferi misli najveći neprijatelji čoveka su strah i sumnja. Dokle god se duša koleba između pozitivne i negativne misli ne može napredovati. Pri tome je važno poštivati zakon da svaki napor u realizaciji zamisli poništava misaonu moć i izaziva suprotnost. Zato je vaažna istinska opuštenost i smirenost. Za zdravlje i sreću ljudi dovoljna je istinska opuštenost, radi oslobađanja od grča i suvišne napetosti. Čovek koji je u saglasju sa samim sobom, što znači da su mu u saglasju razum i duša, i s kosmičkim zakonima, u savršenom je telesnom, energetskom, duševnom i duhovnom stanju.
Tibetanske lame i indijski gurui pokazali su da mislima mogu da se sporazumevaju i na velike daljine i da svojim pristalicama daju naloge, čak i ako ih nikada nisu videli. Uticaj misli na daljinu potvrđen je u knjizi doktora Ričarda Bervolda Intelektualni problemi. U njoj je citiran izveštaj čuvenog hipnotizera doktora Disara: „Pacijentkinji sam svakog dana nalagao da sutradan spava do određenog sata. Jednom sam zaboravio da joj to kažem. Postao sam svestan propusta tek kada sam prešao oko sedamsto metara. Kako nisam mogao da se vratim, rekao sam sam sebi da će ona, uprkos udaljenosti, čuti moju zapovest, tim pre što sam joj u toku terapije neke mentalne sugestije (nalog mislima) dao sa udaljenosti od dva metra. U mislima sam joj naložio da spava sutradan do osam sati i zatim nastavio put. Kada sam sutradan u pola osam stigao kod pacijentkinje, ona je spavala (pod hipnozom, ali tako da je mogla da odgovara na pitanja). Upitao sam je: 'Kako to da još spavate?' Odgovorila je: 'Ali, gospodine doktore, pa ja radim samo ono što ste mi naredili!' 'Varate se! Juče sam

otišao od Vas a da Vam ništa nisam naredio.' 'Tako je', odgovorila je ona, 'ali petnaest minuta posle vašeg odlaska sasvim sam jasno čula da mi govorite da spavam do osam sati. A sada još nije osam' ”.
Danas tehnologija omogućava da misli pomeraju markere na monitorima računara, aktiviraju mikročipove i mikrorobote – proteze, da se misli biometrijski snime i kloniraju. U takvom istraživačkom okrilju, sve manje je naučno sporno da od sopstvenih misli, zbog njihove nesporne moći, ljudi mogu da obole i da misli mogu da iscele bolesnike.
Samoisceljenje nije moguće bez izmene strukture ličnosti. Isceljen čovek menja odnos prema sebi, najbližima, okruženju i životu uopšte. Preduslovi za isceljenje su prisustvo želje, volje, namera i vere. Do njih ljudi stižu iskustvom i znanjem, a zatim molitvama, naučno kontrolisanim meditacijama, instrumentalnom izmenom misaonih vibracija i (auto)hipnozom. To su ujedno jedini provereni načini za neophodno usavršavanja duše. No, ništa od toga nije bezazleno, a sve je moguće (zlo)upotrebiti. Stoga nije neobično što je rusko sveštenstvo pozvalo Moskovljane, početkom septembra 1997, da ne prisustvuju predstavi Dejvida Koperfilda. Upozorili su da posmatranjem Koperfildovih magičnih trikova mogu dospeti u duhovnu zavisnost od najdestruktivnijih mračnih sila. Dakle, oprezno s tananom dušom.
Postalo je uobičajeno da se i u klasičnoj medicini pominje mentalno lečenje. Čuveni u toj oblasti su Georgij Sitin, Larisa Fotina i Sergej Malahov. Oni tvrde da mentalno lečenje nije vladanje uma nad materijom, već delovanje ljudskog uma na telesni um. Čovekov „centralni um” nadmoćan je u odnosu na um u čitavom telu, a posebno u odnosu na um pojedinih organa – otuda i efekat isceljenja. Pri tome, ne treba zaboraviti da se uticaj ostvaruje energetski na određenim frekvencijama, i da svaki organ ima posebnu vibraciju i da je aktivan ritmično u određenom delu dana, nedelje, meseca, godine...
U poslednje vreme sve više uređaja radi na frekvencijama ljudskih organa i služe za dijagnostikovanje njihovog stanja ili podešavanje. Zato postoje mikrotalasna rezonansa, sistemi poput MultiZapper-a 2000, Super Deluxe 2004 Zapper-a i Ultimate Zapper-a i ruskog aparata za lečenje neuropsihijatrijskih i somatskih bolesti toplotom, svetlošću, zvukom i VHF elektromagnetnim zračenjem, koji je patentiran u SAD 20. novembra 1973. godine (zaveden pod brojem US patent #3,773,049 – američki naučnici nazvali su patentirani uređaj „sovjetska mašina za ispiranje mozga”).
Nešto upućeniji i radoznaliji ljudi doznali su da su istraživanja u vezi s energetskim uticajima na čoveka postojala i ranije. Jurij J. Vorobjovski je u jednoj od svojih knjiga naveo da je „Nezavisimaja gazeta” još 1991. godine objavila da su CIA i KGB potpisali 24. septembra 1990. Sporazum o zajedničkoj kontroli nad psihotronikom. Dokument je zaveden pod brojem 174-90/16, a potpisali su ga N. Krjučkov i K. Vajnberger. Vorobjovski je u svojim radovima naveo i neke od projekata koji su potvrda mogućnosti da se elektromagnetnom energijom neposredno utiče i na mozak ljudi. Igor Vadimovič Mogila u časopisu „Trud” potvrdio je postojanje generatora-pojačivača-lasera, koji radi u dijapazonu od 10 do 150 herca. Prema rečima Mogile, taj uređaj već na 10 do 20 herca proizvodi infra-zvuke koji „pogubno deluju na sve živo”.
Suštinski problem, u vezi sa primenom elektromagnetne emisije usmerene prema čoveku, jeste činjenica da je dokazano da zračenje uništava holografsku komponentu čoveka

(njegove misaone sposobnosti). Osim toga, na taj način se utiče i na hronalno polje čije čestice nose informaciju o izvoru zračenja.

Ipak, najvažnije je upozorenje koje je u knjizi „Senke rata” objavio Amerikanac Adam Mandelbaum: „Sprovode se istraživanja na polju mikrotalasnih generatora u cilju uništavanja mašina i ljudi. Infrasonično oružje se na testovima pokazalo kao uspešno. Istraživanja oružja koja bi radiofrekvencijama poremetilo nervni sistem vojnika prilično su odmakla”.

ČOVEK „POSMATRA” SVET – HOLOGRAMSKI

U traganju, na putu ka izvesnijoj budućnosti, sve su češće nove teorije, koje su jednako misteriozne i nesaznatljive za obične ljude. Teorija o univerzumu kao ogromnom hologramu jedna je od njih. Ali, šta ako je istinita? Šta ako je njeno usvajanje i primena stvarna šansa, koja, trenutno, nedostaje?

Krajem šezdesetih godina prošlog veka fizičari su napisali prve lekcije u vezi s laserima. Reč je o istraživanjima s prikazima principa na kojima radi laser i o problemima da se laser, zbog prateće aparature, primitivno i grubo izrađen, primeni u praksi. Usledili su dokazi da su laseri primenjivi i da SAD planiraju njihovu upotrebu u „ratu zvezda” – za uništavanje vojnih „satelita ubica”.

Ipak, do sada najčvršći dokaz da su laseri „savladani” stigao je iz Pariskog Univerziteta. Tim naučnika, predvođen profesorom fizike Alanom Aspektom otkrio je, 1982. godine, da elektroni i druge atomske čestice mogu, u određenim okolnostima, međusobno da prenesu informaciju trenutno i bez obzira na udaljenost. Nova teorija, o brzinama većim od brzine svetlosti (kada se nešto događa „trenutno”, to znači poništavanje svake brzine) dokazana je pomoću holograma, koji ne postoje bez lasera. Prema Aspektovoj teoriji, jedna čestica „na neki način” uvek zna šta radi svaka druga čestica.

Prihvatanje nove teorije ruši Ajnštajnov stav da ne postoji ništa brže od brzine svetlosti. Ukoliko je navedeno istina, na za ljude shvatljiv način – univerzum poseduje zapanjujuća svojstva. Putovanje većom brzinom od brzine svetlosti omogućavalo bi putovanje kroz vreme. Ali... Šta ako se sve već nalazi tamo gde bi trebalo tek da stigne?

Prema istraživanjima Dejvida Boma, profesora s Londonskog Univerzitata, objektivni realitet ne postoji. Kosmos je prema njihovim istraživanjima gigantski hologram. (Hologram je trodimenzionalna fotografija napravljena uz pomoć lasera. Nastaje tako što se neki objekat prvo izloži laserskom snopu. Kada se objekat „obasja” još jednim laserom, njegova svetlost odbija se od već odbijenu svetlost prvog lasera. Prilikom tog „odbijanja” nastaje svetlosna pojava, koju je moguće snimiti fotografskim aparatom. Razvijena fotografija podseća na vrtlog isprepletanih svetlih i tamnih linija. Međutim, kada se film izloži laserskoj svetlosti – posmatrač vidi trodimenzionu sliku originalnog objakta). Eto novih izazova za astrologe, astronome i astrofizičare. Uostalom, zagovornici „tajnih nauka” odavno tvrde da su planete neuporedive. Odnosno da samo Zemlja i Mars imaju sličnosti, jer sadrže fizički, astralni i mentalni nivo. Prema njihovoj teoriji druge planete imaju astralni ili mentalni nivo kao najniži. U vezi sa Zemljom i čovekom su samo one planete koje poseduju mentalni nivo, budući da čovek provodi najviše vremena na tom nivou.

Dakle, prema kvantnim fizičarima priroda je samo najobičnija fantazija, ali za „fantaziju” nije dovoljna trodimenzionost. Dejvid Bom je dokazao da, ukoliko se hologram jedne ruže prepolovi i potom izloži laserskom snopu – obe polovine sadržaće sliku cele ruže. Koliko god da se usitnjava hologram – svaki komadić filma sadržaće odgovarajuće umanjenu ali potpunu i originalnu sliku celine. U stvari, svaki deo holograma sadrži sve informacije koje i original objekta. Glavna osobina holograma je: celina u svakom deliću.
Sve što je rečeno, u subjektivnoj starnosti, presudno zavisnoj od ljudskog mozga (svesti), znači da treba preispitati razumevanje strukturne organizacije svega postojećeg: ustaljenog reda, procesa i pojava u ljudima i ljudskom okruženju. Uostalom, jedan od osnovnih principa klasične nauke je analiza i sinteza. Pri tom, nije sporno da se analize, bilo da je reč o insektu, žabi ili atomu, zasnivaju na opisu delova nastalih njihovim rastavljanjem. Posle analize, posebno živih bića, stalno ostaje osećaj da postoji „još nešto” nedostupno – nedovoljno saznato. Potpuno rastavljena žaba na sastavne delove, kada se sastavi nije živa.
Razmišljanjem o hologramima ljudi će shvatiti da u univerzumu postoje stvari i pojave koje nije moguće podvrgnuti ustaljenom naučnom pristupu. Jednostavno, ako se rastavlja ono što je hologramski sastavljeno, neće se dobiti delovi, nego – manje celine. S obzirom na to da čovek zapaža čulima i da su oči za zapažanja izuzetno značajne, lako je zaključiti šta se događa u mozgu pri odlučivanju na osnovu lažnih predstava. Kada čovek ne vidi to što vidi, jer je čak i pipanjem saznao da to nije ono što je mislio; kada preda drugome fotografiju nečega što ni u prirodi pomnim gledanjem nije realano prepoznao, i kada viđeno pokušava da rečima dočara nekome ko zamišlja na svoj način, rezultat su iluzije, obmane, fantazije – neistine. Čoveku se čini da je nešto istinito i kada nije, jer on vidi i zaključuje na osnovu dela realnosti.
Prema Bomovom tumačenju Aspektove teorije čestice ne šalju informaciju – one je stalno poseduju. Deoba čestica je iluzija. Brzina razmene informacija ne postoji, čini se da je brža od svetlosti jer je već tu – na odredištu. One nisu posebnosti (entiteti), nego su različito doživljen odraz nečega što je na osnovnom nivou isto.
Taj dublji, verovatno holografski nedeljiv nivo realnosti, čoveku je, za sada, nedostupan i stoga nepoznat. U tom smislu, univerzum je samo jedna projekcija, tj. hologram, a sve stvari su na nivou super stringova neraskidivo i beskrajno povezane. Bom smatra da su atomi azota u ljudskom mozgu u stalnoj vezi s česticama koje čine lososa koji pliva, sa svakim srcem koje kuca i svakom zvezdom koja treperi. I u takvom paradoksalnom kosmosu gde postoji dualnost čestica/talas jedino su nesporni energija, njeno „kretanje” i uticaj. Čovek ih oseća emocijama i doživljava mislima – stvara predstave o njima, koje su ako ne stvarne, a ono delotvorne.
Ukoliko postoji holografska, nedeljiva realnost, to znači da je shvatljivo što su ljudi energetski i sudbinama povezani, kao kod spojenih sudova. Kada se razume da je priroda pletivo bez šavova i rubova, jasno je što se ne mogu svrstavati i rangirati pojmovi kao što su Bog, duša, svest, psiha, misao, instinkt, zašto se prostor može meriti vremenom i zašto je sve relativno.
Zagovornici postojanja „jedinstvenog polja inteligencije prirode” slažu se da u tom polju (što je isto što i gigantski hologram) zajedno postoje (na istom mestu) prošlost, sadašnjost i budućnost. Prema Dejvidu Bomu, ali i prema teorijskom fizičaru Džonu Hegelinu, ljudi koji imaju odgovarajuće sposobnosti mogu da dosegnu osnovni nivo (superhologramski ili

superstringski), iz kojeg izdvajaju scene i događaje, iz davno zaboravljene prošlosti. Oni, „kada zatreba", i „kada su primorani" mentalno poniru i u, uvek prisutnu, „budućnost". To polje je „kosmička robna kuća svega što postoji", a čovek nikada neće saznati koliko je od ponuđenih artikala njemu namenjeno.
Dejvid Bom nije jedini naučnik koji je zaključio da je univerzum superhologram. Možda je važnije što je do sličnog zaključka došao neurofiziolog Karl Pribram. On je, decenijama istražujući u Stanfordu zagonetku smeštaja memorije, zaključio da je ona smeštena u celom mozgu i da je mozak – hologram. Ranije su naučnici mislili da postoje centri za pamćenje i druge funkcije u mozgu. Sada znaju da se mozak ponaša hologramski i da tzv. preuzimanje funkcija od strane preostalih delova mozga (na primer, posle saobraćajne nesreće, kada se odstrani deo mozga) podseća na sitnjenje holograma ruže. Uostalom, Karl Lešli je, nakon eksperimenata na životinjama u vezi s orijentacijom, zaključio da preostali deo mozga, nakon odstranjivanja raznih delova iz različitih razloga, zadržava sposobnost posebnih i složenih radnji, kojima je prethodno bio naučen. To „zadržava sposobnost "podseća na pamćenje, budući da je povezano sa informacijama bez kojih se to ne bi događalo. A pamćenje je jedna od najvećih misterija univerzuma. Ko i šta sve pamti? Da li svaka materijalna čestica/energetski talas ili neki njihov skup/tok? Uostalom, neuronaučnici otkrili su da životinje (makaki majmuni) u delu mozga zaduženom za planiranje pokreta (premotorni korteks) poseduju „ogledalske nerve". Na tim nervima preslikava se svaki pokret, osećaj i osećanje posmatranog bića. Zaključili su da se „zracima vida", preko „misaone mreže", ulazi u „duševne cipele", odnosno dušu, neke druge osobe. Tako se „čitaju" misli. Ali te misli su ili u toku, ili negde smeštene – zapamćene.
Naučnici smatraju da je ustanovljavanjem istine da (i) voda pamti potvrđena teorija o svesnom makro kosmosu i mikro kosmosu, odnosno o postojanju svesti u neživoj i živoj prirodi. Dakle, čudesni kosmos je harmoničan i besprekorno osmišljen do najtananijih segmenata. On nije harmoničan samo po oblicima materije nego i zbog neopisive povezanosti energija, informacija i smisla. Stoga, nije čudno što se sve češće pominje „inteligencija prirode".
Značajno je da postoji protok energije kroz makro i mikro kosmičke strukture. To znači da se energija nalazi na svim mestima i spaja sve predmete u kosmosu, a posebno one koji su bilo kada bili u kontaktu. Tu „kosmičku vezu" najizrazitije je ustanovio američki lekar Albert Abrams (1863-1924) metodom lečenja na daljinu „magičnom kutijom". NJegovi savremenici mislili su da je magičar. On to i jeste, ali samo u najširem smislu te reči. Poznati lekar uspostavljao je vezu između testirane zdrave osobe, okrenute licem prema zapadu, i pacijenta, ili bilo kojeg uzorka, odnosno predmeta dobijenog od pacijenta (dlaka, nokat, pljuvačka, sperma, rukopis, fotografija...) kucanjem po telu, posebno po trbuhu, zdrave osobe.
Energija se utiskuje u materiju a u njoj je „pamti" voda, ili možda samo vodonik. Zato nije čudno što simbol, znak, slika, fotografije, pečat, ikona, krst... svi predmeti koji su bili u dodiru sa autorom (tvorcem) tih predmeta sadrže i nose prevashodno njegovu energiju. Energija svega što postoji odslikava se u potpunosti i svevremeno, te nije čudno da se ona može dekodirati u svakoj tački svemira u kojoj se bilo kada nalazila. Kada ekstrasens uzima predmet u ruke on prepoznaje i oseća ugraviranu energiju i informaciju. S obzirom na to da

su misli informacije u energiji, one su prisutne u svim dodirnim predmetima i u okružujućem etru u stanju plazme.
Masaru Emoto, predsednik Opšteg japanskog istraživačkog instituta nakon iscrpnih istraživanja navedenog fenomena izjavio je: „Voda pamti, može da čuje, oseti sreću ili tugu, čak se i seća. Štaviše posprema u svoju 'memoriju' osećaje i informacije koje prima spolja'".
U eksperimentu, poznatom javnosti, Emoto i saradnici napunili su vodom bočice a potom je puštena raznolika muzika. Vodu su zamrzli na minus 20 stepeni i fotografisali zamrznute kristale uvećane 200 do 500 puta. Rezultat je bio impresivan: kristali zamrznute vode koja je slušala klasičnu ili duhovnu muziku bili su pravilne i lepe strukture, a tzv. hevi metal je ostavio sliku haosa.
S obzirom na činjenicu da voda čini najveći deo ljudskog organizma saznanje o mogućnosti da voda pamti moglo bi da utiče na osnove daljih istraživanja i revolucionarna otkrića koja bi potvrdila da su krv i ostale tečnosti u organizmu nosioci informacija, bez obzira gde se nalazili.
U tom slučaju mnogo toga prestaje da bude misteriozno, a magijska moć postaje jasnija. Naravno, otvaraju se još jedna vrata za manipulacije sa ljudima u misaonoj, duševnoj i mentalnoj sferi. Šta, na primer, misliti o savršenoj iluziji Dejvida Koperfilda i indijskih fakira, ili (ne)sposobnosti čoveka da se spasi od prevara i zabluda? Misaoni prekid ili spora reakcija na trik, ili...?
Najveći uspeh u odgonetanju fenomena u višim sferama bilo bi saznanje da je tzv. pamćenje zasnovano na na komponenti vode – vodoniku, jer bi to bio povratak u tačku nastanka svega postojećeg. Takva pretpostavka nije nezasnovana. U aprilu 2003. objavljeno je da je Piter Jakobson, naučnik iz Evropske svemirske agencije, obelodanio zaključke najnovijeg istraživanja: „Kad je nastao svemir postojali su samo vodonik i helijum". On je samo potvrdio teoriju da su prethodne zvezde ostarile i nakon eksplozije rasule vodonik i novostvoreni helijum u univerzum. Onda se čitav proces ponovio. Vodonik i helijum su gravitirali zajedno dok temperatura nije postala dovoljno visoka da bi se stvorile nove zvezde i to je spajalo helijum, stvarajući tako element litijum, koji je vibrirao na sledećem, višem nivou. Svaka sledeća generacija zvezda stvarala je novu supstancu, sve do stvaranja širokog spektra osnovnih hemijskih elemenata. Jedno je u vezi sa opisanim sasvim izvesno – sve što se događa u „fiktivnom svetu" vodi ka vodoniku i podseća na kosmičko pulsiranje: nastanak – nestanak – nastanak – nestanak... izviranje – uviranje – izviranje – uviranje...
Izgleda da više nije sporno da čovek poseduje potisnute i (ne)skrivene mogućnosti. Naučnici sve češće objavljuju zaključke koji podsećaju da je to isto govorio Nikola Tesla: ljudi su električne životinje sa osetljivim magnetnim mozgovima. Očevidno je da energetska polja koja okružuju ljude protiču kroz ljude i njihovu živu planetu – tako povezuju čoveka sa kosmosom. U zonama sa torzionim potocima rezonantni receptori mogu se pretvoriti u generatore veoma snažnih izvora energije, a to presudno utiče na ponašanje čoveka i njegov život.
Potvrđeno je da elektromagnetni izvori i pojave utiču na biosisteme – biljke, životinje i ljude na Zemlji. Promene u geomagnetnim poljima (skup nekoliko polja, poput meterikovog i anomalnog polja) utiču na Zemlju i sve na njoj. Osim toga, na čoveka utiču: telurske struje u morima i okeanima; niskofrekventne indukcione struje; lokalne magnetne anomalije; magnetni momenat Zemlje (na primer, utiče na zapreminu čovekove lobanje).

Geomagnetna polja utiču na funkcionalno stanje velikog mozga i prilagođenost mrežnjače oka... Sva živa bića su morfogenetski povezana i nalaze se u jednoj vrsti rezonance. Jedna vrsta živih bića istovremeno raspolaže istim informacijama. Razmena tih informacija ostvaruje se bez kontakta. Veze kolektivnog pamćenja su nevidljive i još uvek mistične. Dokazano je da je hologram posebno mesto za informacije. Promenom ugla pod kojim laserski snopovi padaju na film, moguće je složiti nekoliko različitih slika, praktično na istom mestu. To je objašnjenje i za mogućnost mozga da uskladišti ogroman broj informacija na malom prostoru.

Sposobnost mozga, da „izvuče", i posle više decenija, potrebnu informaciju iz „ogromnog skladišta", jasnija je, ako se prihvati da – mozak radi na hologramskom principu. Na primer, bilo ko da kaže, napiše ili pokaže reč „zebra", nastaće, trenutno, asocijacija i biće uspostavljen niz: prugasta, crno-bele boje, slična konju, afrička životinja... Asocijacija, u ovom slučaju, nije ništa drugo nego „snažna umna senzacija kojom se uspostavlja veza sa superhologramom", gde je „uskladišten" svaki delić jedne informacije u vezi je s ostalim delovima informacije, s obzirom na to da je svaki deo holograma isprepletan sa svim ostalim njegovim delovima.

Nikola Tesla je takođe tvrdio da pamćenje u klasičnom smislu ne postoji i da se informacije „izazivaju" snažnim vizuelnim, misaonim i jezičkim asocijacijama. I sposobnost mozga, da preko čula u stvarni svet opažanja „prevede" brojne frekvencije iz okruženja, (svetlosne, zvučne, toplotne i fizičke vibracije), logičnija je, ukoliko je mozak hologram.

Naučnici su, u poslednjoj deceniji 20. veka, otkrili da je kod čoveka vizuelni sistem osetljiv na širi spektar frekvencija od do tada poznatog. Na primer, osim na svetlosne vibracije osetljiv je i na zvučne vibracije. Sem toga, čulo mirisa osetljivo je na tzv. kosmičke frekvencije, a i sve ćelije ljudskog organizma osetljive su na širok spektar frekvencija.

Sve više naučnika veruje da je „hologramska paradigma" najprecizniji model koji je nauka mogla ikada da dosegne. Sada je mnogo jasnije kako informacija putuje od uma do uma na velikim razdaljinama i otkud tolika „raskoš" izmenjenih stanja svesti. Prihvatanje hologramske teorije omogućilo je naučniku Stanislavu Grofu, iz grupe naučnika „Asocijacija Transpersonalne Psihologije", da protumači ishode regresija pacijenata poistovećenih sa skoro svakom vrstom razvojnog zoološkog stabla, čak i slučaj pacijentkinje koja se „setila" da je bila reptil ženskog pola.

Za one koji su prihvatili „novo naučno stanovište" bilo je jasnije: kako su osobe koje nisu imale dovoljno obrazovanja, bile u stanju da u detalje opišu zoroasterske pogrebne rituale, ili neke scene iz indijske mitologije. Čini se da je sada lakše objasniti neke vrste kolektivnog i rasnog „besvešća", slučajeve kada su pojedinci „izvestili" o zapažanjima vantelesnih putovanja i o događajima iz svojih prošlih i budućih života.

Grof je takva „iskustva" nazvao „transpersonalnim doživljajima". Posle prihvatanja hologramske paradigme, on je primetio: „Ako je um deo neprekidne celine, prirodno je što je povremeno u stanju da napravi upad u 'hologramski lavirint', u kojem se spaja sa svakim atomom, organizmom, prostorom, vremenom i svakim drugim umom koji postoji ili je postojao".

ZAŠTO SU LJUDI MAĐIONIČARI

Ni zagovornici „tvrdih nauka” nisu ostali imuni na hologramsku paradigmu. Kejt Flojd, psiholog na Virdžinija Intermont koledžu, preokrenuo je dosadašnje shvatanje svesti. On tvrdi da svest ne proističe iz aktivnosti mozga, nego da svest kreira mozak, kao i telo i sve ostalo što doživljavamo kao materijalne oblike. Ukoliko je u pravu, to znači da je svaki čovek lično odgovoran za sopstveno zdravlje mnogo više nego što to moderna medicina priznaje. Isto tako, na taj način je potvrđeno da se mozak menja i morfološki u toku učestalih meditacija. Možda je još važnije, što to znači da je tzv. povlačenje simptoma neke bolesti posledica promene svesti. Bolešću iznuđena promena svesti uslovljava, potom, promene u hologramu tela.
U tom slučaju potpuno je prirodno što prof. dr Larisa Fotina predlaže lečenje mislima i što se sve češće primenjuju kontraverzne tehnike lečenja, kao što su vizuelizacije. Sve više naučnika veruje da realnost zamišljene slike nije ništa manja od realne „realnosti”. I ovde je nezaobilazan svevremeni Nikola Tesla, jer navedeni stavovi podsećaju na način njegovog razmišljanja. On je stvarao misaone modele koji su jednako „radili” pre i posle njihovog ostvarivanja.
Neprirodne vizije i doživljaji postaju objašnjivi ukoliko je univerzum hologram. Lakše je shvatiti iluzije koje pred publikom izazivaju indijski fakiri i Dejvid Koperfild. U svesti ljudi je „dogovorena realnost” i verovatno je ona istinita, zbog isprepletanosti umova i povezanosti svega. Tako se zna i šta jeste „tamo” i šta „tamo” nije. Koliko je samo napora (drame, insceniranja, pretvaranja, obmana, laži) učinjeno da se dovedu u zabludu oni koji znaju, o onome što svi znaju, i što se jednostavno „čita u očima”. Votsonova iskustva nisu svakodnevna, samo zato što svest i verovanje ljudi nisu upućeni tako da svako zna da ima lično pravo menjanja „tkanine” realnosti.
Ono što se čini realnim, podseća na grubo platno za autorske slike kakve ljudi žele. LJudi su mađioničari. Sve je moguće, od savijanja kašike snagom volje, kojoj su osnova misli, do „misaonog samoizlečenja”. Jungova teorija sinhroniciteta, neshvatljive „slučajnosti sa smislom” i teorije o „ispunjivanju želja” koje se ne ostvaruju, postaju jasnije kada se prihvati teorija o univerzumu – superhologramu.
Na osnovu navedenog nameće se pitanje: Ukoliko je mozak hologram koji prima, bira i razvrstava vibracije i matematički ih pretvara u zapažanja, šta je onda – objektivna stvarnost? Možda je zaista reč o iluziji. Čini se da su ljudi živi „prijemnici” preplavljeni svakovrsnim vibracijama koje pristižu sa svih strana. Oni izvlače vibracije iz superholograma i, u jednom od bezbroj kanala, pretvaraju ih u materijalnu stvarnost.

STVARANJE STVARNOSTI

Kako se stvara stvarnost to izgleda veoma dobro zna Vadim Zeland. U knjizi Transorfing realnosti, objavljenoj u Sankt-Peterburgu (2008), napisao je po(d)uke koje razjašnjavaju mnoge misterije vezane za mesto čoveka u kosmosu. Podrazumevajući da je kosmički ritam nesporan, sve organizacije (država, njene institucije, veliki sistemi) je nazvao – klatno. To klatno, samo po sebi, podrazumeva ritam i vibracije. Zeland je dao definiciju „klatna” i

dokazao da i društveni sistemi vibriraju i da su „živi” (vitalni) sve dok postoji napajanje energijom, koja taj ritam izaziva i podstiče: „Klatno je sistem, organizacija ili pojedinac kao energoinformaciona struktura... Ono fiksira misaonu energiju žrtve (poklonika, privrženika) na svoju frekvenciju (učestalost)... Energetska klatna ostvaruju svoje upravljanje i dominaciju preko energetsko-informacionog delovanja na tri nivoa: mentalnom, emocionalnom i energijskom. Na taj način 'kupe' slobodnu (kosmičku) energiju ljudi... Oslobađanje od klatna (nadzornika, pretpostavljenog, gazde) znači otuđivanje od njega i njegovo izbacivanje iz života... Da bi se klatno ugasilo (poništio njegov uticaj) potrebno je da se naruši scenario njegove igre...”

Razmišljajući o stvaranju stvarnosti pod stalnom pretnjom klatna i neslobode, Vadim Zeland je sačinio teoriju koja može umnijim ljudima da pomogne da pronađu put koji će ih učiniti samosvesnim i zadovoljnim sopstvenim životom. NJegova teorija može da posluži kao sažetak svih savremenih teorija o povezanosti misli i emocija ljudi sa kosmičkim energijama. Suština teorije je da ljudi imaju slobodan izbor i mogu da biraju sreću i uspeh, odnosno da se mogu osloboditi zavisnosti i staviti svaku situaciju pod svoju kontrolu. Pri tome, veoma je važno da shvate principe, zakonitosti i zakone kojima podležu energije, materija i informacije. Na primer, da se ljudske misli i emocije uvek vraćaju kao bumerang. Kada čovek naiđe na talas uspeha ili ga namerno pronađe, klatno ga ne može omesti u ostvarenju cilja. Što znači da su samostalnost i sloboda mogući ukoliko je čovek samosvestan. Primajući i prosleđujući pozitivnu energiju ljudi stvaraju svoj raj.

Ocenjivanje drugih, kritikovanje i zameravanje drugim ljidima, znači da im se pridaje veliki značaj, a zakonito postaje suvišni potencijal, koji iscrpljuje čovekovu energiju. Ocene, zasnovane na poređenju, izazivaju polarizaciju. Sile ravnoteže uklanjaju to nesaglasje sučeljavanjem suprotnosti. Na isti način privlače se i odbijaju magnetni polovi. Treba sebe opustiti i osloboditi takve stvarnosti. LJudi treba da poštuju svoje okruženje, posebno ljude u njemu, i da ih vole i prihvataju takve kakvi su.

Da bi neko prešao na drugu liniju života, gde se želje ostvaruju, dovoljna je energija jasne namere. Što se cilju pridaje viši značaj, to je manja verovatnoća njegovog ostvarenja. Svako stvara izdvojeni sloj sveta u kojem živi. Mnogo toga svaki pojedinac zna, a da je to znanje neobrašnjivo. Duša može naći odgovore na mnoga pitanja, ako posluša svoj unutrašnji, nesaznatljivi glas. Nije lako dušu naučiti kako da se usmeri ka cilju i prema neostvarenim delovima stvarnosti, a da se istovremeno razum primora da sluša ono što oseća i „kazuje” duša.

Razum je većinom zahvaćen klatnom (usistemljen). Uglavnom je zauzet rešavanjem problema i ubeđen u umnost svojih postupaka. Reka varijanti koja postoji u „polju nulte tačke” (praznina) je raskošan dar za razum. Kada se to razum shvati, brojne prepreke iščezavaju. Duša, za razliku od razuma, ne misli – ona oseća i zna – zato ne greši. Baš kao što je pretpostavljao Nikola Tesla, ljudski organizam podseća na kosmički mehanizam. Mozak, sa neokorteksom (kora velikog mozga) kao procesorom, je primopredajnik nadležan za misli – informisanu energiju. Srce i amigdale u mozgu povezani su emocijama – informisanom energijim drugog tipa – za dušu, a preko nje s „poljem nulte tačke” (praznina). U svakom slučaju, u bilo kom problemu zašifrovani su ključevi njegovog rešenja, baš kao što je uz svaku bolest prisutan lek neprepoznatljivi za neznalice.

Kada je duša prihvati rešenje, besmisleno je sumnjati u njega. Potrebno je izgraditi naviku da se u sebi prepozna duševni mir. Kada on postoji to znači da je čovek na pravom putu i da će uslediti životna varijanta koja ispunjava srce i dušu zadovoljstvom.
Mnogim ljudima ciljevi su u snovima. Oni pokušavaju da dosegnu značaj i značenje snova, pridajući im osobine koje ih još više mistifikuju. Tvrde da su snovi simboličnog značenja, predskazuju budućnost, podučavaju ili znače suprotno od doživljenog. Bliže je istini da snovi nisu iluzija u uobičajenom smislu te reči. Razum ih ne uobražava, on ih zaista vidi i doživljava. Snoviđenje je putovanje duše kroz „prostor životnih varijanti"(„informacioni omotač", univerzalni um, „polje nulte tačke", jedinstveno polje inteligencije prirode), gde postoje svi mogući scenariji. Te scenarije bira čovek svojim namerama (naumima). Snoviđenje ne utiče na materijalnu stvarnost. S druge strane, virtuelna stvarnost, iako ostaje takva kakva je – nestvarna, neposredno utiče na život ljudi. Niko ne može da ospori da film, san, snoviđenje i virtuelna stvarnost troše deo života. Čovek reaguje na njih kao na sve stvarne pojave. Emotivno ih ne razlikuje, jer duša ne misli – njoj je sve to isto, kao da je stvarno. Zato ne treba razmišljati i želeti, nego jednostavno ostvarivati svoje naume.
Namera da se izmeni životni put nije samo čvrsta odluka i uverenost u svoje mogućnosti – ona bez sumnje i bezuslovno uzima ono što naumi. Ona se zapravo rađa u improvizaciji, slično prosvetljenju (najednom iskrsloj ideji). Uostalom, ne leti čovek kroz prostor, nego se „prostor životnih varijanti" kreće u odnosu na čovekov naum, u susret njegovom ostvarenju. Taj naum ne proizilazi iz čovekove volje, nego iz jedinstva duše i razuma. On jeste jedinstvo duše i razuma. Volja, kao unutrašnji naum, treba da se usmeri na postizanje tog jedinstva. U tome je suština ostvarivanja svakog cilja. Odgovornost za svoju sudbinu nije breme, to je – sloboda.
Za ovladavanje naumom, potrebno je smanjivanje važnosti svega i oslobađanje od puste želje da se ostvari cilj. To znači da treba živeti opušteno s naumom formiranim u misaoni model, koji nikad ne odsustvuje (taj model se u teoriji menadžmenta naziva „kreativna vizuelizacija"). Vizuelizacija je, u stvari, misaona predstava procesa do ostvarenja cilja, posebno one karike koja je u toku, u lancu događaja koji tek sledi. Mentalna predstava, odnosno njena vizuelizacija se može nazvati i slajd. On ne sme da bude tuđi, nego isključivo onoga ko je nešto naumio. Pri tome, treba da je jasno da se želje i mašta ne ostvaruju. Ostvaruju se samo namere.
Slajdovi svojom suštinom, kao misaoni modeli koji ima energetsku moć, iskazuju realnu delotvornost. Svaki naum neprestano i postepeno ostvaruje slajd. Ukoliko čovek oblikuje za sebe pozitivni slajd, to znači da je on prijatan za dušu i razum. Duša i razum zajedno sposobni su za sve. Svet izgleda onako kako ga ljudi vide. Presudno za stvaranje nove stvarnosti je da čovek dozvoli sebi da bude to što jeste. LJudska važnost (gordost, umišljenost) nije važna nijednom pojedincu, nego energetskom klatnu, koje tada najlakše upija njegovu energiju. Tajna uspeha je u oslobađanju od klatna i kretanju svojim putem.
Ne treba razmišljati o dostignućima dok se ne odredi cilj. Ka cilju treba ići kao što se uzima pismo iz poštanskog sandučeta. Pri tome, ne treba gledati kako drugi ostvaruju svoje ciljeve. Čovek mora da prevaziđe instinkt stada, jer mu je, ukoliko to ne uspe, sve predodređeno. Niko umesto namernika ne može dostići njegov cilj, zato ne treba biti pod tuđim uticajem i treba verovati u sebe.

Budući da je kosmos u osnovi energija, logično je da se energetski kanali mogu uvežbavati energetskom gimnastikom. Pomenuta gimnastika zasnovana je na poznavanju protoka kosmičke energije kroz telo i njegovo misaono usmeravanje. Stoga je potrebno da lice koje menja stvarnost pristupi ekosmičkoj energiji i prihvati njene harmonične izlive, koji stvaraju oko njega oazu blagodati i uspeha. Poznato je da energija u čovekovo telo ulazi u obliku objedinjenih potoka, oblikuje se mislima i stvara parametre zavisne od misli. Osim toga, poznat je princip da se energija može ciljno oblikovati samo u saglasju duše i razuma. U suprotnom protočna energija liči na smetnje (šum) u radio prijemniku. Izuzetno je važno, sa stanovišta „energetske gimnastike", da vizuelizacija procesa širi energetske kanale.
Put stvaranja stvarnosti je nada za sticanje slobode. Na osnovu njega, potrebno je da se odbace stereotipi ustaljenih shvatanja, ne bi li se čovek izvukao iz uobrazilje i izašao iz sna na javu, progledao i osvestio se. Kada shvati da njegov naum deluje, tada će – znati. Zato je u više navrata naglašeno: ne treba misliti o sredstvima za dosezanje cilja, važno je učvrstiti u mozgu slajd ostvarenja cilja i prihvatiti ulogu nogu na pravcu cilja. Kada se razum nada on tada ima podlogu pod nogama, a duša je tada obodrena. Radi toga treba preobraziti svoju strepnju u praznično raspoloženje. Tek kada se život prihvati kao praznik, bez obzira na sve – on to zaista i jeste.
Sve više naučnika koji tvrdi da između vidljivog (fizičkog) i nevidljivog (metafizičkog) dela sveta, postoji nešto poput ogledala, možda je to „ogledalska energija", koja ima svoj odraz u ljudski mislima. Tako čovek i kada ima sebe pre sobom i gleda se uživo, ima svoju predstavu o sebi koja se zove imaginacija, ona nije ni istinita niti stvarna. Zato čovek može da menja samo ono što je stvarno (sebe), a posledica te promene je i promena u imaginaciji, odnosno odraza u ogledalu, koje se budući da je nevidljivo, nalazi u mozgu (mislima), između njegovog fizičkog i metafizičkog dela.
Tako je i sa kosmosom i njegovom „ogledalskom energijom", koja stvara iluzije, i materijalnu/energetsku stvarnost pretvara u virtuelnu. Zato je jasno da čovek poseduje četiri dimenzije važne za opstanak, koje sve počinju sa slovom „i": instinkt, intuicija, intelekt i imaginacija. Instinkt se polako gubi, jer se čovek kulturološki otuđuje od prirode; izuzetno važna intuicija, nažalost, sve više služi za stvaranje zabluda, budući da naučnici ne žele da je istraže i stalno je potiskuju u okrilje parapsihologije; intelekt je vezan za um i informacije kojima čovek raspolaže i osnovni je uzrok činjenice da se svet nalazi na putu samouništenja, a imaginacija, sama po sebi, prestavlja uobrazilju, što znači da je uobrazilja sastavni deo ličnosti i koliko se čovek izbori sa njom toliko je bliži istini i realnosti.
Stoga treba odrediti cilj i kretati se k njemu, ne razmišljajući o sredstvima za njegovo dostizanje. Kao što je rečeno duša ne zna, ali ona ima, za razliku od razuma, pristup „informacionom polju", gde se nalaze podaci o prošlosti i budućnosti, a tamo su i tzv. remek dela i otkrića. Razum prihvata osetljivost duše kao intuitivna znanja i prosvetljenost, a potom svoje shvatanje prikazuje u obliku opšteprihvaćenih stavova i značenja. On ne može da izmisli ništa novo. Jedino je sposoban da napravi novu verziju od postojećih elemenata. NJegova je osnovna uloga da nastupa u svojstvu nadzornika i kao generator ideja.
Na osnovu filma „Matrica" očevidno je da „veliki brat", u ulozi klatna, ima nameru da pomoću fantastike vremenom zameni stvarnost. Inače se jaz između fantazije i stvarnosti neprestano smanjuje. No, važno je, da je još uvek moguće izaći iz stroja u koji ljude postrojava „klatno" i da je moguće poći svojim putem. Biti svestan toga nije jednostavno.

Obdareni ljudi su nezavisni, samosvesni, intuitivni i individualni. Čovek je izuzetno moćan i stoga ne treba da prihvata nikakve jarmove. Na primer, deca obrazovana u Međunarodnoj akademiji koju je osnovao Bronikov, sposobna su da vide zatvorenih očiju i da ovladaju fenomenom jasnoviđenja. LJudi poseduju određene moći koje ne pripadaju području elektromagnetnih procesa, što znači da vladaju nekim specifičnim energijama. Nadznanje je nešto što se nalazi izvan čoveka. To je nekakva posebna sredina, koja se u stvaranju nove stvarnosti naziva „prostor životnih varijanti". Razum „vidi"to što se nalazi u „prostoru životnih varijanti" posredstvom duše. Mozak se tako uključuje u „informaciono polje", gde se bukvalno čuvaju sve kopije realnosti koja čini ljudsko okruženje. Ko pristupi podacima može da posmatra objekte i procese nezavisno od toga gde se nalaze – iza zida, pod zemljom ili mnogo (hiljada ili miliona) kilometara daleko i u bilo kom vremenu.
U određenom smislu čovek živi na površini gigantskog ogledala, sa čije se jedne strane nalazi materijalni kosmos, a sa druge strane – praznina, odnosno beskonačni „prostor životnih varijanti". Da bi čovekov naum bio delotvoran, treba da zna kako da koristi dvostrano energetsko ogledalo. S jedne strane tog ogledala su fizički, a s druge metafizički stereotipi. Dualizam je neozaobilazni deo ljudske realnosti. Duša je vezana za metafizički, a razum za fizički deo sveta (odnosno tog energetskog ogledala). Osnovni dokaz i primer postojanja „ogledala" je korpuskularno-talasni dualizam. Uostalom sva živa bića sadrže vidljivu i nevidljivu komponentu.
Nužnost i lepota, red i sloboda, gravitacija i gracioznost, jedinstvo i raznolikost sve se to nalazi sa obe strane „ogledala". Oni su u kosmosu povezani međusobno, prema istom principu, baš kao i u sudbinama ljudi. Jedan od najlepših primera su biljke. Ne samo zbog svoje lepote, kolorita, magičnosti, lekovitosti i gracioznosti. Niko ne može odricati da su one žive, ali retko ko shvata da su žive u punom smislu te reči. Čovek doživljava biljke kao bezdušne biološke tvorevine, nesposobne da osećaju i shvate sebe i okruženje. To je čista greška zasnovana na neznanju. Biljke imaju poseban vid nervnog sistema – njihove ćelije, poput čovekovih, razmenjuju električne potencijale. Prema istraživanjima američkog naučnika Kliva Bakstera one mogu da vide, čuju, osete dodir, ukus i miris; raspoznaju dobro i zlo, reaguju na ljudske misli, osećaju ljubav, pa čak ispoljavaju radost, ljubomoru i depresiju. Baksterova istraživanja su kasnije potvrdili mnogi drugi naučnici.
Namere živih bića, počev od jednoćelijskih do čoveka, mogu se svesti na formulu: nastojim da delujem tako i da budem takav kakav sam, da bih mogao efikasno da upravljam stvarnošću. Upravljajući svojim odnosom prema svetu, čovek upravlja svojom realnošću. Dvostrano materijalno/energetsko ogledalo pretvara oblast „prostora životnih varijanti" u oblast oblikovanja energije energijama, gde se svet sam brine o čovekovom blagostanju. Sloj čovekovog dela sveta preobražava se zadivljujuće, bukvalno pred njegovim očima. Zato je moguće zaključiti da čovek živi onako kako zamišlja svoje postojanje.
Budući da ljudi ne veruju da su njihove misli stvarno sposobne da utiču na realnost, i stoga takve stvari i ne pominju, i zbog toga i ne pokušavaju bilo šta da čine, stvarnost se, uprkos tome, stalno menja pod uticajem njihovih misli. Otklanjanje sumnje omogućilo bi prisutnost vidljivih rezultata. Da bi se misaoni oblik (slajd) učvrstio u materijalnoj stvarnosti, treba ga sistematski utvrđivati, jer upravajući tragom svojih misli čovek upravlja stvarnošću.
Tvrdnja da je svet odraz ljudskih misli nije nova. Sve više istraživača svesti tvrdi da treba samo naložiti kako da se izmeni životna linija i dozvoliti okruženju da ispuni nalog. Čovek

jednostavno sprečava rešenje jer traži, prosi, plaši se i sumnja. LJudi su srećni onoliko koliko dopuštaju sebi neverovatne uspehe.
Kao rezultat izbora metafizičkih varijanti stvara se nova realnost na fizičkoj strani dvostrukog „ogledala" – misao se materijalizuje. Što je veća moć misli, to je materijalizacija efektnija. Važno je da se zna da materijalizacija nije trenutna, već postepena – ostvaruje se s vremenskom zadrškom. Knjiga, slika, melodija – sve potiču iz „prostora životnih varijanti". Nije potrebno da se stvaraju – oni tamo već postoje – zato je potrebno samo uputiti se prema protoku varijanti.
Iako izgleda da se svet nalazi na ivici ambisa, zbog pohlepe i zlobe „velikog brata" kao planetarnog klatna, ipak se, pored pozitivnih promena u kosmičkim kretanjima, pred čovečanstvom, prema zakonu akcije i reakcije, događa i suprotan proces. Naime, rađaju se sve češće i sve su brojnija „indigo deca". Osobine „indigo dece" su: samosvest, stremljenje ka nezavisnosti, intuicija i individualnost. Čini se da je to reakcija na okvire zakasnele socijalne strukture. Kod „indigo dece" dominira desna hemisfera mozga. Sadašnji školski sistem povlađuje korišćenje leve hemisfere, radi stvaranja navika i poslušnosti umesto sposobnosti. „Indigo deca"su individualisti, te im je teško u svetu energetskog klatna da sačuvaju svoje osobine. Kada odrastu treba očekivati da će korigovati „ogledalo" i omogućiti mu da prikazuje prirodne, istinite odraze.
Kada čovek veruje da talisman ili neki ritual mogu da proizvedu nekakvo magijsko dejstvo – on tada fiksira naum – stvara svoju realnost. Fiksacija nauma je veoma delotvorno sredstvo u procesu ostvarenja cilja. Čovek treba, s vremena na vreme, da se zanima mislima o cilju, kako bi on bio ostvaren. Razmišljajući o prijatnim stvarima i pojavama čovek se neprimetno primiče cilju. Međutim, većina ljudi puštaju svoje misli da slobodno teku i prepuštaju sebe i svoju sudbinu stihiji. Da se to ne bi događalo, potrebno je da izmene svoj odnos prema stvarnosti, odnosno svoj (ob)lik pred „ogledalom". Tada će se menjati i odraz u „ogledalu", a promena će biti stimulativna. Nije dovoljno menjati tok misli – potrebno je preobraziti sliku scenarija u razumu. To je moguće učiniti, jer je čovek gospodar svog sveta.
Karl Gustav Jung je pokušavao da istraži da li misli oblikuju događaje, ili su stvorene kao rezultat nesvesnog osećaja za buduće događaje – odnosno da li je u pitanju njihovo naslućivanje. Sa stanovišta stvaranja nove stvarnosti i jedno i drugo je tačno. Duša pristupa podacima u „informacionom polju" (emotivno naslućuje), a te podatke razum zatim objašnjava. Razum, sa svoje strane, oblikuje misli, koje se, u saglasju duše i razuma, pretvaraju u materijalnu stvarnost – materijalizuju.
Pojave vezane za misaonu energiju i njen uticaj na okruženje, poznate su u kvantnoj fizici i, posebno, u teoriji Džona Bela. On je dokazao da je svaka kosmička čestica trenutno (što znači brzinom koja nadmašuje brzinu svetlosti) u vezi sa svim ostalim kosmičkim česticama. Sve u kosmosu, bez obzira na ogromna rastojanja, deluje kao jedinstven sistem. Zar to nisu dokazali i zagovornici hologramske paradigme Dejvid Bom i Karl Pribram? Uostalom, kvantna fizika se bazira na nedokazivim postulatima i tako neumitno spaja s metafizikom. Zato nije čudno što su ideje Karla Gustava Junga naišle na podršku osnivača savremene fizike Volfganga Paulija.
Postoje dokazi, istina, koji ne podležu proveri, da su neki od drevnih magova uspeli da uđu u drugu realnost i da sada pokušavaju da predaju svoje znanje ljudima transcedentnim putem. U poslednje vreme učestali su slučajevi, kada istraživači, a i obični ljudi, na raznim krajevima

planete, nezavisno jedni od drugih, ispoljavaju isto znanje – objavljuju skoro iste stavove, u veoma sličnim knjigama. Zato nije čudno što je Grigorij Skovoroda izjavio: „Verujem i znam, da sve što postoji u velikom svetu, postoji i u malom."
Vezu mikro i makro kosmosa mnogi ljudi ne shvataju. Prema klasifikaciji Roma Dasa iz knjige Putevi ka Bogu postoji nekoliko povezanih kanala realnosti: fizički, psihološki, mentalni, energetski (finomaterijalni), plan suštine, ili plan duše. Većini ljudi dostupna su samo prva tri kanala. Možda je to razlog što se ljudi međusobno ne razumeju i verovatno je to uzrok svih njihovih astrofizičkih sukoba.

LEKOVITA MOĆ GOVORA

- Da radost zameni tugu -

Piše Spasoje Vlajić

Pravilnom upotrebom misli i govora svako može biti sopstveni lekar i iscelitelj.
Misao prethodi govoru. Hteli to ili ne, misli (reči) - ostavljaju svoj trag u našoj svesti i biohemiji tela. Na tome se zasniva lekovita moć misli i govora.

Posebna energija

Reč sadrži poseban vid energije koja ima značenja. Reč je najviši simbol i po tome se razlikuje od sivh ostalih pojava. Drevni mudraci smatraju da je reč prauzor stvaranja, a prevođeno čedo reči je svetlost. "I reče Bog: "Neka bude svetlost". I bi svetlost" (I Moj. 1,3). Taj praobrazac stvaranja neprekidno se ponavlja u našem mozgu gde misli, zapravo reči, pokreću živčane struje i moždane talase koji su elektromagnetne, svetlosne prirode. Dakle, koristeći misli i reči mi se lečimo prauzorima i praobrascima stvaranja.
Zahvaljujući značenju, energija reči je spojena sa svešću – osvešćena je. Preko reči, energija razume samu sebe. Uz pomoć čarolije govora, beslovesno je postalo slovesno.
Svaka reč ima dve vrste poznate energije i jednu još neobjašnjenu. Poznate energije su mehanička i elektromagnetna, a ona treća, tananija od njih, povezana je sa značenjem. Dakle, svaka reč ima svoj zvuk, a posle delovanja na bubne opne, i svoju boju, svoj električni treptaj i elektromagnetni talas koji se prostire do moždanih ćelija. Prostiranje se vrši živčanim kanalima, ali i kroz samo tkivo. Moždane ćelije prepoznaju tu boju reči i od nje zavisi učestalost (frekvencija) živčanih struja i moždanih talasa.
Preko svetlosne formule se na osnovu zvučne energije izračunava i odgovarajuća boja reči (videti knjige "Lečenje zvukom i bojama" i "Nova metafizika"). To prevođenje zvuka u svetlost, a svetlosti u živčane struje i moždane talase, upotrebili smo za odgovarajuće misaone i zvučne obrasce koji dovode do opšteg poboljšanja, lečenja napretka, uspeha...
Praktične oglede sam vršio i sa pirmarijusom Tihomirom Jovanovićem, neuropsihijatrom,

dugogodišnjim upravnikom poznate beogradske klinike za duševne boleseti " Doktor Laza Lazarević". Saradnja je izuzetno uspešna, a učinci povoljni.
Kao i u prethodnim slučajevima obrasce dajemo u ritmu broja sedam, gde se za svaki dan u nedelji, počev od ponedeljka, ponavljaju ovi sadržaji: smirenje, radost, zdravlje, napredak, uspeh, ljubav, duhovnost.

Čudesna moć

Delovanje misli i reči na zdravlje i opšte poboljšanje, ostvaruje se preko zvučnih obrazaca, datih u obliku jezgrovitih rečenica, i uz odgovarajuće misaone slike.
U odnosu na srodne pristupe (autogeni trening, psihoterapija rečima i slično), mi smo, upotrebom svetlosne formule, dobili značajna poboljšanja: uz značenje reči, birane su i one sa najpogodnijim energijama, zapravo bojama. Recimo, ako je potrebno smiriti srce, biraju se reči plave i žute boje, čiju energiju prihvata parasimpatikus – deo živčanog sklopa koji usporava rad srca. Međutim za ubrzavanje bila (puls) koriste se reči crvene i zelene boje čiju terapiju prihvata simpatikus.
Dakle, uspostavili smo skladniji odnos između energije zvuka, živčanih struja i odgovarajućeg značenja, nego što je to bilo do pojave svetlosne formule.
Snagu tih zvučnih obrazaca pojačavaju i odgovarajuće misaone slike. Povoljan uslov da se na ovaj način ostvare puni učinci je i u moćnom obrascu za uspeh: Veruj! Zamisli! Oseti! Učini! Kad je u pitanju zdravlje, onda veruj u izlečenje zamisli i oseti da si isceljen i unapred učinkom pokaži da se to već desilo.
Da bi bilo jasno o čemu se radi, opisaću jedan od praktičnih slučajeva.
Posle saobraćajnog udesa gospodin Boško je imao jake bolove u leđima. Jedva se kretao, a stanje se pogoršavalo. To se desilo krajem januara meseca. Posavetovao sam ga šta da čini i on je poslušao. Uz fizičke vežbe, koje su mu odredili lekari, primenio je i ovaj postupak. Svakog dana se molio Bogu za oproštaj grehova i sve dublje verovao da će biti izlečen. Zamišljao je i gotovo osećao da je na moru, da se sunča, pliva, šeta bez napora. Takođe je i "razgovarao" sa svojom kičmom, u smislu: "Dobro jutro, osećam da si bolje nego juče. Sve što ti treba za ozdravljenje uzmi iz energije mojih misli, živčanih struja, krvi, tkiva, kostiju..." Žive misaone slike su ga toliko ponele da je obezbedio boravak u Herceg Novom i Igalu za juli mesec. Znači, on je u potpunosti primenio osnovni obrazac za uspeh: Veruj" Zamisli! Oseti! Učini!
Lekari su se čudili brzini njegovog oporavka, a on se u julu mesecu stvarno kupao na moru trajno izlečen.

Uputstva za vežbe

Sada prelazimo na opšta uputstva za vežbe lečenja, napretka, uspeha. Dobro je da se pre svake vežbe um smiri molitvom "Oče naš" ili nekom drugom koja odgovara vašem verskom opredeljenju.
Vežbe se izvode bar dva puta dnevno u trajanju od po desetak minuta. Pogodno vreme je pred spavanje i posle buđenja, ali i svako ostalo koje vam odgovara.
Svaka vežba se sastoji iz četiri koraka: molitva, smirenje, primena odabranog obrasca i

povratak u čulnu stvarnost.
Postepeno ću objasniti svaki od koraka.
1.Zauzme se udoban položaj i počne sa molitvom Bogu za oproštaj grehova. Molitva je jednostavna i glasi: “Bože milostivi, oprosti mi grehe. Tebi slava i hvala vavek. Amin”.
Ova molitva traje oko tri minuta.
Dok se moliš, savetuju sveti oci, zaboravi svoju bolest i druge telesne potrebe, nego se iskreno moli za oproštaj grehova. Bolest, patnju, tugu i sve druge teškoće treba prihvatiti kao melem za ostavljanje grehova i okretanje Bogu koji će pomoći.
2.Posle molitve postepeno pređite na vežbu za opuštanje i smirenje. Kao i molitva, ova vežba prethodi svim ostalima.
Zažmurite i u sebi polako izgovorite obrazac:
“Celo moje biće, duh duša um i telo, svaki organ i svaka ćelija, su opušteni, smireni, sređeni, zadovoljni, zdravi, snažni, odmorni i podmlađeni. Čeka me još jedan radostan i uspešan dan”.
Dok izgovarate osećajte da se opuštate, smirujete.
Ova vežba traje oko dva minuta.
3.Posle prva dva koraka, koja se uvek urade, prelazite na odabranu vežbu za zdravlje, opšte poboljšanje, napredak, uspeh...
Svaka od tih vežbi se sastoji iz dva dela:
a) Zvučni obrazac
b) Misaona slika
Vežba traje oko pet minuta, a ako vam prija može i duže.
4.Svaku vežbu završavate na ovaj način:
U sebi polako izgovorite: “Zdrav, svež i radostan, krećem ka novim uspesima”. Zatim ispružite ruke, duboko dišiti i otvorite oči.
Ova četiri koraka traju desetak minuta, a ako se osećate prijatno, najduže do tridesetak minuta.
Važne napomene: vežbe treba raditi blago, neosetno, bez napora. One vam ne troše energiju nego vas otvaraju da je primate iz okruženja.
Kad je u pitanju zdravlje, vežbe se koriste kao dopuna onoga što je predložio lekar.
Uz navedeni način lečenja mislima i rečima, neophodno je da sebi pomognete i odgovarajućim ponašanjem koje pogoduje boljem zdravlju. Recimo, oslobađanje od briga i strahova, pravilna ishrana, umeren život, boravak na vazduhu, fizički rad i slično.

Oslobađanje od briga

Sada prelazite na praktične vežbe za poboljšanje zdravlja i sticanje sigurnosti.
Ponedeljak, (smirenje). Briga i strah su naopaka vera – vera u nepovoljno tamno. Zato briga i strah prethode gotovo svim bolestima. Osobađanjem od brige i straha uklanjate osnovne uzročnike bolesti.
Zvučni obrazac glasi: “Uzdam se u Gospoda, mog zaštitinika. Pošteno radim čuvajući se od nedela i grehova”.
Misaona slika: i dalje opušteni zamišljate kako odlučno odbijate da učinite nedelo. Živo

osetite da čišćenjem od nedela i grehova nestaju brige i strahovi, a time i osnovni uzročnici bolesti.
Ovu vežbu podržite odgovarajućim ponašanjem čije je smisao da nestankom grehova nestaju brige, a time i osnovni uzrok bolesti.
Zbog značenja za zdravlje, povremeno ćemo se vraćati obrascima za oslobađanje od briga i strahova.

Lek je u vama

Od sada, za svaki dan, dajemo po jedan ili više obrazaca za poboljšanje zdravlja i opšteg stanja.
Utorak, (radost). Obrazac za današnji dan glasi:
"Zdravog tela i uma sve sam radosniji. To me nadahnjuje, daje polet..."
Nečujno izgovaranje ove želje treba da isprate misaone slike radosti, napretka, uspeha... Recimo, sveži i zadovoljni odlazite na posao, ili nasmejani sklapate povoljan ugovor, radujte se novom poznastvu i slično.
Sreda, (zdravlje): Ovde predložen način lečenja se primenjuje i kao dobra dopuna ostalim metodama. Njegova prednost je što snaži prirodna svojstva naših ćelija za samoodbranu, samoizlečenje i samoobnovu, a ne ostavlja štetne posledice.
Sada dajemo obrazac za opšte poboljšanje zdravlja.
Rečenica glasi: "Zdrav sam svež i čio, rad i red me vesele..."
Posle nečujnog izgovaranja ove poruke, stvorite misaonu sliku sebe kao zdravog, snažnog, odmornog, podmlađenog... Recimo, čilo se penjete uz oštar uspon, trčite pored reke, ubrzano hodate udišući čist vazduh i slično.
Četvrtak, (napredak): Danas dajemo obrazac za sticanje sigurnosti.
Rečenica: "Smiren sam i suguran. Uspešno rešava svaki zadatak..."
Misaona slika: osoba do koje vam je stalo zadivljeno vas gleda, ili mirno primate primedbe na vaš rad, uvereni da ćete ga poboljšati i slično.
Petak,(uspeh): Danas dajemo obrazac za opšti uspeh.
Rečenica glasi: "Moj uspeh, moj trud. Napred ka uspehu..."
Misaona slika: Zadovoljni ste, ozareni unutarnjim osmehom. U vama kipti polet, odlučnost. Verujte u uspeh, ali ste i potpuno pomireni sa konačnim ishodom, spremni da pokušate ponovo.
Subota, (ljubav). Zvučni obrazac: "Volim i voli me, ljubim i ljubi me..."
Misaona sika: ispunjeni zadovoljstvom i toplinom radujte se susretu sa voljenim bićem. Kad želite da utvrdite već postojeću ljubav, onda stvarajte misaonu sliku poznate osobe. Ako tražite ljubav, onda neka to bude više uzvišeni osećaj nego slika. Čuvajte se trenutne zanesenosti, nego pustite da vam više sile dovedu biće koje vam stvarno odgovara.
Nedelja, (duhovnost): Danas dajemo obrazac za opšte poboljšanje umnog stanja.
Rečenica glasi: "Umni me rad raduje. Lako učim i lako rešavam zadatke...", ili "Um mi je jasan, uvidi sve potpuniji..."
Misaona slika: predano učite i lako polažite ispite, radosno saopštavate svoja dostignuća, izlažete rešene zadatke i slično.

Pomozite sebi

Nastavite da se u ritmu broja sedam dižete na čudesnoj spirali života. U narednom periodu posebnu pažnju posvećujemo zdravom, uspešnom i radosnom životu.
Ponedeljak, (smirenje). Danas dajemo obrazac za dobar san.
Rečenica glasi: “Dišem duboko dišem polako, dolazi san dubok spokojan...”
Nečujno ponavljajte poruku, a onda zamišljajte kako blago tonete u prijatno plavetnilo.
Utorak, (radost). Vežba za otklanjanje potištenosti (depresije).
Zvučni obrazac: “Ustajem svež i čio, pun radosti. Dajem i dobijam ljubav. Zadovoljan sam svojim poslom i očekujem još bolji...”
Misaona slika: hrabro se suočavate sa teškoćama i uspešno ih rešavate. Odredite jedan od zadataka koji imate i u mislima stvorite sliku da ste ga uspešno rešili. Budući da će se to i desiti, osetite lepotu i radost života.
Na javi prionite na posao. Vrlo brzo će se ustaliti ono divno stanje koga već osećate: potištenost se pretvorila u unutarnji mir, zadovoljstvo i radost.
Sreda, (zdravlje). Danas se molite da lekari uspešno pomognu vama ili onima za koje se molite:
“Bože, molim ti se, prosveti lekare da valjano urade svoj posao...”
Molitvu vršiti posle prva dva koraka (molitva i opuštanje).
Misaona slika: zadovoljni ste zbog uspešnog izlečenja onog za koga ste se molili.
Četvrtak, (napredak). Vežba za stišavanje uzbuđenja.
Zvučni obrazac: “Srce kuca mirno i sigurno. Potpuno spokojan, dišem blago i skladno”.
Misaona slika: blagim pogledom smirujete uzrujane ljude. Osećate unutrašnji ozarujući osmeh.
Petak, (uspeh). Vežba za jačanje volje.
Zvučni obrazac: “Volja mi podržava želju. Uspešan sam. Ljudi me poštuju, ponosim se...”
Misaona slika: posle čvrste odluke postižete uspeh i zadovoljno se smešite.
Subota, (ljubav). Vežba za plodnost.
Zvučni obrazac: “Spokojno se radujem svome čedu pomiren(a) sa voljom Božjom.
Misaona slika: u umu živo gledajte sebe sa bebom, prinesite je grudima, tepajte joj...
Nedelja, (duhovnost). Danas desetak minuta obnovite prva dva koraka (molitva i smirenje) sa kojima počinju sve ostale vežbe.
Narednih dana dajemo obrasce za lečenje bolesti, datih po azbučnom redu, od “a”do “š”.
Ove vežbe su u praksi dale izuzetne učinke o čemu detaljno piše u knjizi “Moć je u mislima”.

Mogu se koristiti za pojedinačno i zajedničko lečenje, za sebe i za druge.

Clanak je objavljen u casopisu PIRAMIDA, sijecanj, 1997.

Besmrtno tijelo, besmrtni duh

Tajnu vjecne mladosti ljudski rod pokusava otkriti jos od davnina. Ima li ikakve nade da ova drevna potraga zavrsi uspjehom? Indijski mudrac Shankara tvrdio je da ljudi stare i umiru iskljucivo zato jer vide druge ljude da stare i umiru. Moderni lijecnik bi se na to nasmijao, a svakome tko u ogledalu promatra znakove starenja, tvrdnja da su oni stvar "navike" ili pogresnog uzora izgleda nevjerojatno. Danas, medutim, Shankarinu zamisao obnavlja i, sto je najvaznije potkrijepljuje velikim brojem znanstvenih istrazivanja, njegov moderni sunarodnjak - dr. Deepak Chopra. Predlazuci svoju "kvantnu alternativu starenju" Chopra pokusava ukloniti "hipnozu drustvenog uvjetovanja" - privid u kojemu, sasvim nesvjesno, svi sudjelujemo. Na taj nacin sami sebi uskracujemo put do naseg punog potencijala sto, izmedu ostalog, znaci i do "savrsenog zdravlja i vjecne mladosti".

Tko je Deepak Chopra ?

Svjetlan iz Indije (Deepak znaci svjetlo ili sjaj) danas je poznat kao jedan od najuspjesnijih lijecnika i ucitelja Amerike. Tamo je stigao prije tridesetak godina kao mladi specijalista endokrinologije. Buduci sposoban i dobar lijecnik vrlo brzo se uspinje suvremenom medicinskom hijerarhijom. Ubrzo postaje voda osoblja u bolnici New England Memorial u Bostonu. Dotad je vec upoznao sve "nuspojave" suvremenog lijecenja, a njegovo podrijetlo (otac mu je takoder lijecnik u Indiji) i unutarnji osjecaj, govorili su mu da bi medicina mogla biti i drugacija.

Ipak, njegov uspon zapravo pocinje 1983. godine kad u Bostonu susrece jednog od velikih ucitelja iz Indije - Maharishi Mahesh Yogija. Maharishi ga vraca njegovim korijenima, a za Deepaka je to Ajurveda - vjerojatno najstariji sustav brige za zdravlje na ovoj planeti. Njihova suradnja traje oko 10 godina. Za to vrijeme Deepak pise svoje prve knjige, istice se kao nevjerojatno nadahnut govornik i sposoban ucitelj. Medutim, njegova je najveca vrijednost sto uspijeva pomiriti na izgled nepomirljivo: tradicionalna duhovna znanja iz Indije i najsuvremenija dostignuca znanosti, osobito fizike. Takvim, vrlo sirokim i kreativnim pristupom odstupa od zamisli Maharishijeve organizacije, napusta je i pocinje samostalnu karijeru.

Danas je ime Deepaka Chopre na ovitku knjige garancija za siguran plasman na top listu najprodavanijih i prijevod na barem dvadesetak svjetskih jezika. Mnogobrojni uspjesi u lijecenju i poducavanju osigurali su mu isto tako mnogobrojnu podrsku. Ne nedostaje ni povezanosti sa zvijezdama poput Demi Moore ili Georga Harrisona (ex Beatles) koji mu redovito sklada i izvodi glazbu za audio verzije njegovih knjiga.

Ipak, uz sav publicitet, najvazniji doprinos Deepaka Chopre jest njegov rad na promoviranju zdravstvene kulture. Medutim, za njega je stvaranje "savrsenog zdravlja" u velikoj mjeri duhovni pothvat. Termini poput "kvantne medicine" ili "kvantnog tijela" koji su vec uvelike prisutni u zargonu lijecnika otvorenijeg duha, ukazuju na neslucene mogucnosti kvatne medicine koja spaja duhovno i znanstveno, tradicionalno i suvremeno.

Staro i novo tijelo

Medicina buducnosti, kako neki nazivaju kvantnu medicinu, u velikoj je mjeri zasnovana na otkricima kvantne fizike. Odatle i njeno ime. Stara paradigma koja smatra da je tijelo sastavljeno od malih djelica materije polako odumire. Prema novoj paradigmi, tijelo nije nacinjeno od cestica medusobno odvojenih vremenom i prostorom, dakle atoma i molekula, odnosno tkiva koja se mogu opipati jer su cvrsta i materijalna.

Zapravo, tijelo je mnogo nestvarnije nego nam to izgleda. Istrazivanjima s radio izotopima utvrdeno je da 98% atoma od kojih se ljudsko tijelo sastoji nije bilo tu prije godinu dana. Ti su se atomi nalazili u hrani, vodi i zraku. Atomi koji danas sacinjavaju nase tijelo sutra ce biti dio nase okoline. Tako se primjerice, citav kostur promijeni za tri mjeseca, jetra za sest tjedana, koza svaka cetiri tjedna, a zelucana sluznica svakih pet dana! ^ak se i DNK mijenja, molukula koja nosi sve genetske obavijesti o nama! Smatra se da je DNK postojana, ali kisik, vodik i ugljik koji cine DNK nisu bili tu prije tri mjeseca! Mi, dakle, mijenjamo DNK svaka tri mjeseca! Ispada da je fizicko tijelo puka apstrakcija. Izgleda cvrsto i postojano, ali uopce nije tako. Sto je onda cvrsto i postojano? Sto je to sto nas cini onakvima kakvi jesmo?

Chopra ce reci nesto poput ovoga: "Tijelo je lokalizirani skup energije i informacija u beskonacnom polju energije i informacija kojeg nazivamo svojim svemirom." Ali, to ce isto reci i za misli koje, u tom smislu, nisu nista drukcije. Iznenada se pojavljuje identitet duha i tijela. Misao i molekula vise nisu samo povezani, kao sto to smatra psihosomatska medicina, vec su doslovce jednaki.

I tijelo misli

Kojim dijelom tijela mislimo? Ponekad kazemo da netko "misli zelucem" ili mozda nekim drugim dijelom tijela, no mozak ostaje nas favorit. Ali, izgleda da najnovije znanstvene spoznaje potvrduju da citavo tijelo sudjeluje u mentalnim procesima. Kad osjecamo srecu ili strah, napetost, uzbudenje ili bilo koju drugu emociju, nas mozak stvara neuropeptide. To su kemijski prenosioci poruka. Receptori za neuropeptide pronadeni su u limfocitima (stanicama imunog sustava) a zatim i u drugim dijelovima tijela kao sto je zelucana sluznica, jetra, bubrezi itd. To znaci da se svaka nasa emocija, a vrlo vjerojatno i svaka nasa misao, prenosi do svih organa u nasem tijelu. Osim toga i ostale stanice u nasem tijelu sposobne su proizvoditi iste takve neuropeptide koji se onda mogu vezati za receptore u stanicama mozga. Dakle, i tijelo misli! Ono je zapravo mreza tih impulsa inteligencije koji stalno komuniciraju jedan s drugim. Kvantna medicina vise se ne bavi materijom vec mrezom informacija - zapravo inteligencijom.

Kvantno tijelo

Tu mrezu Chopra naziva "kvantnim tijelom". U ajurvedskom nazivlju to bi bila mreza "sutri" - impulsa inteligencije koji strukturiraju tijelo. Sutre su kvantne fluktuacije u polju koje su drevni risiji (vidioci) dozivjeli kao zvukove. Taj zvuk, koji stvara mrezu inteligencije ili kvantno tijelo moze se "cuti" - taj se proces naziva "sruti". Kad ga cujemo stalno, odnosno sjecamo ga se - to se naziva "smrti".

Pojednostavljeno receno: kvantno tijelo (sutre) su obrazac na osnovu kojeg se oblikuje materija (atomi odlaze i dolaze, a obrazac ostaje); biti u skladu s kvantnim tijelom (sruti) znaci stalno ga se sjecati (smrti). Imati savrseno zdravlje znaci odrzati sjecanje na pravilan obrazac kvantnog tijela koji je nepromjenjiv i vjecan. Ako zaboravimo, gubimo dharmu (funkciju) a to znaci da se razbolimo i na kraju umremo.

Ovakve postavke omogucavaju primjenu vrlo snaznih tehnika koje djeluju na razini kvantnog tijela i vracaju nam sjecanje na savrsenstvo koje nosimo duboko u sebi. Kad se toga prisjetimo, tvrdi Chopra, sve je moguce - i savrseno zdravlje i vjecna mladost.

Ajurvedske metode

Ajurveda poznaje niz metoda koje pomazu "prisjecanju". Nacin na koji "metaboliziramo" nasu stvarnost osobito je vazan. To cinimo putem osjetila pa kvantna medicina osobitu pozornost pridaje upravo njima. Sve sto dozivljavamo putem pet osjetila - mirisom, okusom, opipom, gledanjem i slusanjem - sve je to informacija i energija koju probavljamo i ukljucujemo u nas bitak. Na taj nacin obnavljamo informacije, odnosno sjecanja s kojima mozemo stvoriti novo tijelo.

Svaka komunikacija s okolinom moze posluziti za obnovu sjecanja na kvantno tijelo ili za njegov zaborav. Tako ce velik dio prakticnog rada na kvantnom tijelu biti putem umirivanja osjetila, posebnih vjezbi, rutine i prehrane. Sav taj prakticni pristup (koji se u preventivnom smislu moze pronaci u Choprinim knjigama) zasnovan je na zamisli o osnovnim nacelima kvantnog tijela: vati, pitti i kaphi. To su nacela koja upravljaju nasim tijelom, ali i prirodnom okolinom. Najvazniji zadatak rada na kvantnom tijelu je stvoriti ravnotezu izmedu njih, a to znaci ukloniti sve prepreke iz kanala komunikacije izmedu kvantnog i fizickog tijela.

Te su metode prilicno jednostavne i lako se uklapaju u svakodnevni zivot suvremenog covjeka. Ipak, buduci da je kvantno tijelo zapravo tijelo svijesti, najvaznije metode kvantne medicine rabe svijest kao medij uspostavljanja ravnoteze.

Svjesnost - suprotnost zaboravu

Mi smo jedina stvorenja na Zemlji koja mogu promijeniti svoju biologiju onim sto mislimo i osjecamo, tvrdi dr. Chopra. Jedini posjedujemo zivcani sustav koji je, primjerice, svjestan pojave starenja. Stari lavovi i tigrovi ne shvacaju sto im se dogada - ali mi shvacamo. Posto smo svjesni, nase mentalno stanje utjece na ono cega smo svjesni.

Pravilnom uporabom snage svjesnosti mozemo izmijeniti tijelo, bez obzira u kojem se stanju sada nalazilo.

Nacelo je jednostavno: ako je tijelo mreza inteligencije, a to je i misao, onda mozemo uporabiti misao da bismo mijenjali tijelo! Otkrice neuropeptida utvrdilo je cinjenicu da imati sretne misli znaci imati sretne molekule. Medutim, promjena "misli" mora biti na vrlo dubokoj razini. Placebo i nocebo ucinci (utjecaj vjerovanja na djelotvornost nekog lijeka ili postupka) vrlo su dragi dr. Chopri. No, on ih rabi tek kao objasnjenje veze duha i tijela. Za pravu djelotvornost u smislu lijecenja potrebno je nesto vise.

Kvantna medicina

Kvantno tijelo je mreza sutri - mreza inteligencije koja se ocituje u zvuku. Uporabom zvuka na najosnovnijoj razini mozemo ispraviti bilo sto.

Jer u osnovi, promjene u kvantnom tijelu su kretanje svijesti u obliku zvuka. Ako ispravne zvukove primijenimo na ispravan nacin tada mozemo restrukturirati tijelo. Na ovom mjestu u igru ulaze tehnike koje koriste prirodne zvukove - ili primordijalne zvukove - i na taj nacin obnavljaju "smrti" - sjecanje naseg tijela na svoj kvantni obrazac koji je savrsen.

Jedno od zanimljivijih primjena ovog znanja je primjena IMENA lijeka u lijecenju bolesti! Naime, biljke koje ajurveda koristi kao dodatke hrani ili preparate, vracaju tijelo u ravnotezu. To cine tako sto ciste kanale kojima inteligencija putuje od kvantnog do fizickog tijela. Odredena blokada uklanja se odredenim nacelom sadrzanim u odredenoj biljci.

Medutim, buduci da je to nacelo nazocno kao inteligencija i u kvantnom tijelu, zapravo nije ni potrebno oslanjati se na vanjski izvor da bismo do njega dosli. Dovoljno je osloniti se na unutarnji izvor, kontaktirati kvantno tijelo putem odredene sutre (zvuka) i tako aktivirati nacelo koje uklanja prepreke u tijeku inteligencije. U praksi, dakle, naziv nacela (ime biljke) ima cak vecu snagu nego njen materijalni izraz (sama biljka). Naravno, potrebno je znati prava "imena" odnosno prave zvukove.

I to je dio kvantne medicine.

Dr. Chopra ne dozvoljava da se ovakav pristup poistovjeti s praznovjerjem. Objasnjavajuci ispravnost ovih zamisli on obicno poseze za velikim brojem znanstvenih spoznaja koje govore njima u prilog.

Primjerice, cinjenica je da nase tijelo moze prihvatiti samo onu tvar za koju posjeduje receptore. Kad vam neko da neki lijek on djeluje zato jer u tijelu postoje posebne molekule (receptori) koji mogu prihvatiti aktivnu tvar iz lijeka. Odakle nasem tijelu znanje o svim mogucim lijekovima koji u prirodi postoje? Odakle su stigli svi ti receptori?

Jedini je odgovor da tijelo vec poznaje te tvari i da je za njih spremno. A to znaci da ih, uglavnom, i samo moze stvarati. Dr. Chopra tvrdi da je ljudsko tijelo najsavrsenija tvornica lijekova koju mozete zamisliti. Sve sto postoji u prirodi postoji (odnosno moze postojati) i u ljudskom tijelu a aktivira se malim pomacima u svijesti - kvantnim fluktuacijama koje zovemo mislima, osjecajima, stavovima i uvjerenjima.

Primjerice, endorfini koje stvara nas mozak kad smo sretni i uzivamo, po sastavu su slicni opijatima cija je prizvodnja izuzetno skupa. Kad se sljedeci put budete slatko i od srca smijali znajte da se u tom trenutku u vasoj glavi stvaraju na desetke tisuca dolara vrijedne tvari. Slicno je i s drugim tvarima. Kvantna medicina kao nacelo uzima tvrdnju da ako tijelo moze neku tvar apsorbirati (poput lijeka) onda je moze i stvoriti!

Pametno tijelo

Suvremena medicina smatra da je tijelo mehanicki stroj bez pameti. Stroj kojeg se, poput svih strojeva moze popravljati do odredene mjere, a zatim ce neumitno propasti. Nasuprot tome kvantna medicina ne poznaje razliku izmedu tijela i inteligencije. A inteligencija je vjecna i nepromjenjiva. Prema kvantnoj medicini, cak se i DNK, kao materijalni izraz te inteligencije, moze

prilagodavati. Tjelesna inteligencija i nije nista drugo negoli prilagodavanje novim uvjetima. Dr. Chopra: kaze:

"Cudo DNK nije u tome sto ona upravlja mojim zivotom vec u tome sto ja mogu razviti prethodno nepoznate mogucnosti koje nastaju u mojem srcu i mojem umu. Drugim rijecima, DNK sluzi meni, a ne obrnuto."

Svijest je primarna, a materija sekundarna. Svijest je uzrok, a materija posljedica. Kvantna medicina sve je blize konkretnim dokazima ovih tvrdnji. Laboratorij iz kojeg ce ti dokazi stici je upravo tu, u stvarnom zivotu. Moguce granice zdravlja i dugovjecnosti pomicu se malim promjenama gledista, promjenama u svijesti koje Chopra naziva "kvantnim fluktuacijama".

Programer i njegov program

Za kvantnu medicinu fizicko tijelo je poput kompjuterskog ispisa iza kojeg stoji i program i programer. "Program", to je sva biokemija mozga i procesi u nasem tijelu, a "programer" je svijest, inteligencija, nase vlastito Jastvo. Zadaca kvantne medicine je omoguciti kontakt s "programerom" i stvoriti mogucnost za pisanje novog "programa" i promjenu "ispisa", a to znaci promjenu tijela! Ako je tijelo bolesno, to znaci izlijeciti ga, ako je ostarjelo, to znaci pomladiti ga.

Na jednom predavanju, dr. Chopra je, govoreci o tome, iznio primjer tjelesnog izgleda i tvrdio da nema nikakvog razloga da se i on, po zelji, ne bi mogao promijeniti! Naime, ako su atomi, pa cak i atomi u DNK promjenjivi, zasto onda svake godine imamo, primjerice, isti nos?

Tako smo navikli, njegov je odgovor. Kad bismo imali pristup unutarnjem programeru mogli bismo promijeniti i to. Tehnike meditacije i druge psihofizioloske tehnike pomazu nam da pristupamo programeru i mijenjamo program ciji rezultat je nase tijelo.

I tako nas Chopra ostavlja zacudenim pred neslucenim mogucnostima koje, kako izgleda, postaju sve realnije. Medutim, takav pristup ocigledno zahvaca duboko u nas odnos prema stvarnosti. Zahtijeva promjenu gledista, zahtijeva razvoj cjeline: zapravo, u punom smislu te rijeci, zahtijeva popuno prisjecanje na cjelinu koje se u ajurvedi naziva prosvjetljenjem. Eto zato je Deepak Chopra i lijecnik i ucitelj. Mora biti takav ako zeli dosljedno primjenjivati